

III. évf. Április

Hírek, elemzések

[Osztrák kettős mérce Brüsszelben](#)

Ausztriát nem zavarja a horvát pénzmosás
Geopolitikai Tanács, 2013. április 28.

Szerző: dr. Pintér István

Osztrák szomszédaink az utóbbi időben egyre hangosabban lépnek fel a demokrácia, és a jogállam védelmében, amit helyesen is tesznek. Féltik Európát is másoktól, bár a hvg.hu tudósítása szerint nemrégiben első fokon négy év börtönbüntetésre ítélték Ausztriában egy volt osztrák európai parlamenti képviselőt. Ernst Strasser ugyanis évi százezer euró ellentételezésért vállalta, hogy jogszabály-módosításokat fogadtat el az Európai Parlamenttel. Az ítélet nem jogerős, de az osztrák parlament nem siet a brüsszeli korrupciós ügy tanulságainak levonásával. Az eset egyúttal egyike volt az osztrák pártokat érintő korrupciós botrányok sorának.

Az Európa sorsáért aggódók bizonyára nem értesültek az Európai Parlament Szervezett bűnözés, korrupció és pénzmosás elleni ideiglenes bizottságának április 23-i meghallgatásáról sem. Kár, mert a horvát csatlakozás előestéjén igen érdekes dolgokat hallhattak volna. Domagoj Margetić horvát tényfeltáró újságíró nyomozása során kiderítette, hogy a horvát állami legfelsőbb körök a privatizációs visszaélésekből származó vagyont, valamint minden elérhető más állami forrást saját titkos külföldi számlákra konvertáltak. Néhány év múlva ezek a pénzek megjelentek a Hypo Alpe Adria Bank Klagenfurt osztrák banknál, majd mint befektetési pénzekből további privatizációkat és részvény-befektetéseket eszközöltek. Margetić bizonyítottan látja, hogy az osztrák bankba került a fegyverkereskedelem, a kábítószer-, és cigaretta csempészet, valamint az olajszőkítés haszna is.

A horvát pénzügyi műveletek kezdetén a 244.550.000 horvát korona tőkével rendelkező Hypo Alpe Adria Bank International AG Klagenfurt két leánybankot is létrehozott Hypo Alpe Adria Bank d.d. Zagreb, és Slavonska Banka d.d. Osijek néven, és - láss csodát – ez utóbbiak tőkéje elérte a 1.581.991.000 és a 998.713.000 horvát koronát.

Az újságíró megmutatta az osztrák bank levelét a nyilvános meghallgatáson és elmondta, hogy tartalma szerint a Hypo Alpe Adria Klagenfurt Bank elismerte, hogy az újság által közölt adatok valóságosak, de mivel banktitkot képeznek, ezért feljelentést tett az ügyészségen. A horvát ügyészség a pénzmosókkal szemben egyáltalán nem indított eljárást, míg a nyomozó újságírót 1-5 évig terjedő börtönbüntetéssel fenyegetik. Beszámolt ezen kívül arról is, hogy az újságírói társadalomból is kirekesztik, lassan megélhetési gondokkal küzdelem.

Margetić ötvenkét titkos alapítványi és cégszámlát derített fel, melyet korábbi horvát tisztviselők nyitottak Lichtensteinben. Állítása szerint a következőket használták a Hypo pénzmosási ügyleteihez, melyet Carlo Ranzoni, a Vadúzi Megyei Bíróság bírása 2010-es, 13 RS.2010.55 számú ítéletében rögzített: Emperador Group Anstalt, Wintage Group Est., Trinity Invest Establishment, Brassus Participation Anstalt, Mangusta Associated Anstalt, Espada Holding Anstalt, Heritage Invest Anstalt, Ergon Invest Anstalt, Brassus Participation Anstalt,

Mangusta Associated Anstalt, Espada Holding, AnsErgon Invest Anstalt, Oziris Anstalt, Sintra Invest Anstalt, Altus Invest Anstalt, Sambuca Establishment, Pegaso Group Establishment, Equipage Establishment, Antao Holdings AG, Perpetual Stiftung, Kardinal Holding Stiftung, Luminor Stiftung, Lucido Foundation, Armenius Foundation, Tarbo Foundation, Diagono Stiftung, Modul Group AG, Granit Vrkic, KNG Invest, Velox doo, Prometey Stiftung, Falcata International Inc, Polimont Group Ltd, Spectra Menagement, Wenox Stiftung, Lintax Enterprises Ltd, Bellingen Finance SA, Modul Group AG, Immo Invest Fund AG, Eluk Holding Anstalt, OGK Privatstiftung (Gandalf Privatstiftung), KNG Invest AG, Sitargo AG, Alu Invest AG, Coninvest Finance AG, Torrado AG, Avalonside Development Inc, Int Seaport AG, Omax Holding Anstalt, Flexpack AG, Navigator Factoring AG, PS Immo AG, PS Investing AG, Trusta Est, Templarius Stiftung.

Most már én is aggódok Európa jövőjéért. Nem csak azért, mert Görögország csődbe jutott, köszönhetően a korrupció és az adócsalás hihetetlen elszaporodásának, Ciprusról pedig kiderült, hogy a maffia pénzét mossa tisztára. Aggódásom tárgya a brüsszeli félrenézés – az eurokraták által alkalmazott kettős mérce – az államokat tönkretévő korrupciónál, és főként az, hogy Ausztria nem tanult a saját történelméből. Diplomáciai erejét a saját pénzmossási ügyeinek eltussolására, és a megtisztulni vágyók befektetésére használja. Kedves Osztrákok! Európa erkölcsi és pénzügyi szétzillesztése egyeseknek ugyan hozhat hasznot, de a válság nem fog megállni Ausztria határainál!

[Az offshore veszélyes alternatívája: a digitális fizetőeszköz](#)

Global Financial Integrity Blog, 2013. április 4.

Írta: Ann Hollingshead, a Task Force blogjának munkatársa, akinek írásai csütörtökönként jelennek meg. Ann korábban a Global Financial Integrity (Globális Pénzügyi Feddhetetlenség) beosztott közgazdászaként dolgozott, jelenleg az ECO Northwest, a csendes-óceáni partvidék északnyugati részén működő közgazdasági tanácsadó cég kutató-elemzője. Kövesd őt figyelemmel a Twitteren: @AnnHollingshead.

Lépjen túl a Kajmán-szigeteken és Svájcra. A világ következő offshore erőműve nem a Karib-térségben, vagy az Alpokban lesz, nem is egy szigeten, félszigeten Ázsiában, vagy egy olyan országban, amely alig nagyobb, mint egy város. Nem lesz New Yorkban, Delaware-ben vagy Londonban, mert nem lesz sehol, csak virtuálisan a képzeletünk szülőltje az interneten.

Az internetes devizákról beszélek, és azok közül is a legnagyobbról, a digitális fizetőeszközzel (Bitcoin, nemzetközi rövidítése: BTC), mely a következő nagy kihívást jelenti a pénzmossás, a korrupció, és az illegális pénzmozgások terén.

A digitális fizetőeszköz pénz, melyet kormányok helyett számítógépes algoritmusok bocsátanak ki. Teljesen online létezik, nem használ központi rendszert, hanem „peer-to-peer” egyenrangú hálózatot. Mint minden más pénzforma csereeszközként szolgál. Ugyanúgy, mint az amerikai dollárt vagy az eurót, meg lehet vásárolni és el lehet adni a piacon. Bárki használhatja vásárlásra, mint például WordPress.com szolgáltatásnál, Pizzaforcoins.com pizza rendelésnél. Használhatod egy barátod számára történő tengerentúli utalásnál, vagy illegális fegyverkereskedelem, kábítószer vásárlás és pénzmossás során.

Eddig azt mondtam volna, hogy a digitális fizetőeszközzel szembeni fenntartások elnyomják a lehetőséget, hogy a jövőben más pénznem helyére lépjen, akár a bűnözők csereeszközeként. Ezzel szemben három, nagyon is valós akadály létezik: a méret, a stabilitás és a biztonság. Mostanáig.

Ezen a héten a digitális fizetőeszköz (Bitcoin/BTC) értéke 1 milliárd dollár. A világ pénzügyi tranzakcióihoz képest ez csak egy csepp a tengerben, de bebizonyosodott, hogy a digitális fizetőeszköz a Bitcoin továbbra is vonzó. Először is, a pénzügyi válság miatt a befektetők egyre biztonságosabb alternatívának látják más valutákkal szemben. Például, bizonyíték van arra, hogy a Bitcoin emelkedése és a ciprusi bankok bukása között korreláció van. A ciprusi bankok válsága oda vezetett, hogy tartanak az állami valutáktól. A digitális fizetőeszköz a Bitcoin egy alternatívája. A Max Keiser jelentés előrejelzése szerint, a Bitcoin a globális devizapiacra 1 és 10 százalék közötti értéket érhet el, valós (és masszív) erőt képviselve.

A stabilitás elengedhetetlen minden devizánál, mely összefügg a biztonsággal. Tavaly még úgy tűnt, hogy a

digitális fizetőeszköz illékonyága miatt haszontalan. Két okból kifolyólag: először is a pénzt sokkal könnyebb ellopni, ha a laptopon van, mint amikor például a HSBC szerverein. 2011 októberében a hackerok több százezer dollárt loptak el különböző felhasználóktól. Megtört a Bitcoin iránti bizalom, melynek hatására értéke több mint 90 százalékkal esett a dollárral szemben. Másodszor a digitális fizetőeszköz a spekuláció miatt is bizonytalan, a devizapiacot pedig spekulánsok uralják. Azonban az elmúlt évben, mindkét tényező javult. A Bitcoin egyre biztonságosabb, és ahogyan növekszik a piacon, egyre stabilabb.

Persze nem helyettesíti a hagyományos valutákat (bár komoly pénzügyi elemzők előrejelzik azt), de a valuták bizonyos szerepét felválthatják. A legnyilvánvalóbb a banki átutalás. Mivel a digitális fizetőeszköz nem kötődik bankokhoz, tranzakciós díj sem merül fel. A banki átutalás díja, például a Western Union-nál nagyon magas. Ezen ügyletek felügyelete elég erős: az amerikai kormány például ellenőrzi a nemzetközi tranzakciókat, hogy megfékezze a terrorizmust, az adócsalást, és az emberkereskedelmet. A Western Union-al ellentétben a digitális fizetőeszköz decentralizált, ezért az ellenőrzése szinte lehetetlen. Ettől válik olcsóvá, ezért felel meg az adóelkerülőknak, pénzmosóknak, kábítószer-kereskedőknek, és a korrump politikusoknak.

A digitális fizetőeszköznek vannak más gyanús jellemzői is. A tranzakciókat a Bitcoin-cím azonosítja, amely névtelenségéről a felhasználó IP-címének anonimizálásával gondoskodhat. A Bitcoin felhasználó tranzakciónként új címet használhat, mely szintén hozzájárul a titoktartáshoz.

A felhasználók a hazautalások megkönnyítésére használhatják például a Hawalaa rendszert. Egy indiai könnyen küldhet pénzt Amerikába, ha talál valakit, aki hajlandó rúpiáért digitális fizetőeszközt venni. Ők névtelenül átutalják a pénzt, az indiai egyesült államokbeli partnere a digitális fizetőeszközt pedig dollárra váltja.

A felhasználók a világ bármely pontján, bármely laptopján, bármely országban tárolhatják a pénzt. Normál valutáknál az utalás bonyolultabb és ellenőrizhetőbb. A digitális fizetőeszközzel az utalás titkos: a felhasználó annyiszor utal pénzt ahányszor akar, és minden alkalommal elrejtheti a forrást. Ez olyan, mintha névtelenül készpénzzel teli bőröndöt juttatnánk át a határokon ellenőrzés nélkül. Nem követhető videokamerákkal, banki ügyletként vagy kereskedelmi adatként. Nem kimutatható a Global Financial Integrity modellje szerint illegális pénzmozgásként.

Azt hiszem, a legijesztőbb az egészben az, hogy már nem foglalkozunk a Kajmán-szigetekkel és Svájcjal. A nemzetekkel lehet tárgyalni politikai, és jogi kereteken belül és meg lehet állapodni. Titoktartással kapcsolatban már tettünk lépéseket az elmúlt években. Előrelépés született az országonkénti jelentés, az automatikus adóügyi információcsere terén és a kedvezményezettek adatairól.

Azonban ha a digitális fizetőeszköz lesz a preferált csereeszköz a pénzmosásnál, valamint az adóelkerülőknél, mindez nem lesz aktuális. Ezek a szabályok az internetes deviza esetében nem alkalmazhatók, mert nem tartoznak egyetlen kormány hatáskörébe sem.

Az amerikai kormány nem feledkezett meg a problémáról. Tavaly kiszivárgott egy FBI-jelentés a digitális fizetőeszközről, amely kihívásként írja le azt, és felhív a tiltott tevékenység meggátolására, ahol a bűnözők névtelenül mozgathatják a pénzt. Az Egyesült Államok a közelmúltban bevezette a pénzmosás ellenőrzését a digitális fizetőeszközzel kapcsolatban ugyanúgy, ahogyan a hagyományos banki átutalási szolgáltatásoknál tette. Ezen ellenőrzések része az új számviteli előírás és a 10.000 USD feletti tranzakciókról a kötelező jelentés.

Azonban ezeket a szabályokat szinte lehetetlen érvényesíteni, mivel könnyű elrejteni a Bitcoin tranzakciókat. A valutára történő átváltását megtilthatja az Amerikai kormány, illegális fizetőeszköznek is nyilváníthatják, azonban a jelenséget nem tudja megszüntetni.

Ha teret hódít a piacon, vélhetően a törvényes felhasználói szeretnének megfelelő politikai befolyást is elérni, hogy megvédjék magukat a hagyományos arénában. A Bitcoin-milliomosok és milliárdosok a hagyományos bankokhoz hasonlóan használják a gazdasági és politikai befolyásukat – várhatóan drasztikus jogi és politikailag bonyolult (talán lehetetlen) lépéseket találhatnak ki.

Megvan tehát a lehetősége, hogy a digitális fizetőeszköz életképes és jelentős alternatívája legyen az offshore számláknak. Talán még veszélyesebb is lehet azoknál.

Jöjjön csak a valutaháború!

Jöjjön csak a valutaháború!

Portfolio.hu, 2013. április 2.

Írta: András Bence

Félreértés az, hogy a valutaháború önmagában rossz. Valójában az 1929-33-as világválságban azok jártak a legjobban, akik minél hamarabb a leértékelés útjára léptek. Ha pedig egy nemzetközi koordináció szerint mindenki egyszerre teszi ezt, akkor előrébb lenne ma a világgazdaság - így gondolja legalábbis több neves szakértő is, akik a pénzügyi válság óta újra népszerű ideává váló árfolyamháború hatásait kutatják. A G20 csúcstalálkozón azt ígérték nem lesz valutaháború, de az USA, az Egyesült Királyság és Japán olyan monetáris expanziót folytat, ami végtére is devizáik leértékeléséhez vezet. Emiatt rengetegen háborodtak fel és sokan látják úgy, hogy egy káros valutaháborúban vagyunk. Az IMF számításai viszont azt mutatják, hogy az USA mennyiségi lazítási programjának jelentős pozitív hatásai voltak kereskedőpartnereire. Barry Eichengreen és Paul Krugman szerint a világnak koordináltan kell a "valutaháborút" levezényelnie. Az EKB-nak is követnie kellene a világ többi jegybankjának példáját, a feltörekvő piacok pedig majd fiskális konszolidációval alkalmazkodhatnak.

Itt a harmadik világháború?

Háború dúl a világban, még hozzá egy különleges fajta, ahol fegyverek helyett valutákkal harcolnak. Legalábbis egyre több gazdaságpolitikus és elemző állítja ezt ma. Olyan furcsa egy háború ez, ahol a saját valutánk gyengítésére törekszünk, továbbá hatalmas mennyiségű pénzeket akarunk ellenségeinkre zúdítani, azt remélve, hogy az majd árt nekik.

Erről szól röviden a valutaháború, az árfolyamunk gyengülése majd segíti exportszektorunkat és korlátozza a külföldi áruk versenyképességét itthon. Ha pedig az alacsonyabb belföldi kamatszint és a leértékelődő devizánk miatt a tőke külföldre áramlik, az sem baj. Hátha felhajtja majd az ő devizájukat, ezzel tovább segítve célunkat, netán még eszközár lufikat is létrehozva "ellenségeinknél". Tényleg egy efféle fegyverről volna szó? A jelenséget alaposabban körüljárva azt látjuk, hogy valójában nem is árt annyira mindez. Mi több, még jót is tehet, ha együtt csináljuk!

Mikor is tört ki ez a "háború"?

2010 szeptemberében nevezték először nevén a jelenséget: "egy nemzetközi valutaháborúban vagyunk" jelentette be Guido Mantega brazil pénzügyminiszter, az amerikai mennyiségi lazításra reagálva. Ezt később a brazil elnök Dilma Rousseff is átvette miniszterétől és például a Fehér Házban tett látogatásakor újfent szóba is hozta.

Szintén 2010-ben Barack Obama országa legfontosabb ügyei közé sorolta a kínai renminbi alulértékeltségéből fakadó problémákat és személyesen találkozott a kérdést illetően Wen Jiabao kínai kormányfővel. Az amerikai kormányzat a jüan dollárhoz való kötését fájlalta, mely szerintük mesterséges alulértékeltsége révén tisztességtelen versenyelőnyhöz juttatta a kínai export termékeit.

Az események legújabb epizódja pedig Japánba vezet minket, ahol immáron két évtizede egy deflációval tarkított recessziós időszak van, aminek felszámolására egyre erőteljesebb a kormányzati elszántság. 2012 végén és 2013 elején az ország jegybankja nagymértékű értékpapír vásárlásba kezdett, illetve az újonnan megválasztott miniszterelnök, Shinzo Abe az inflációs cél 2 százalékra emelését tűzte ki. Természetesen pusztán már ezen nem konvencionális jegybanki eszközök használatának a híre is a jen gyengülését idézte elő.

A jelenség kapcsán pedig szintén nem maradtak el a vádaskodások, Aleksey Ulyukaev orosz jegybankár szerint ismét egy veszélyes valutaháború küszöbére kerültünk, ami véleménye szerint egy súlyosan kontraproduktív versenyt hozhat.

A G20 országainak fórumán összeült pénzügyminiszterek és jegybankárok február 16-án kiadott nyilatkozatukban állást foglaltak a kérdésben. Nyilatkozatuk szerint a globális egyenlőtlenségek csökkentésére fognak törekedni, illetve olyan strukturális reformokat indítványoznának, melyek növelik majd a produktivitást.

Viszont a téma kapcsán, kijelentették, hogy kollektíven tartózkodni fognak a versenyzői árfolyam leértékeléstől, illetve a protekcionista viselkedéstől. Ezzel tehát a nyitott piacok mellett köteleződtek el, ahol lebegő árfolyamok vannak, melyeket a gazdasági fundamentumok határoznak meg.

Akkor most háborúzunk vagy sem?

Természetesen a megállapodással még egyáltalán nincs vége a történetnek. Mély egyetértést mutattak ugyanis ezen országok a gazdasági növekedés helyreállítását illetően is. Amennyiben az árstabilitást nem kockáztatja, a monetáris politikának támogatnia kell a hitelkínálat bővítését, hogy az által gyorsuljon a recesszióból való kilábalás.

Ezek a lépések pedig indirekt módon természetesen az adott devizák árfolyamának leértékelődéséhez vezetnek. Ezzel összefüggésben az alacsony hozamok miatt átáramló tőke felértékelési nyomást helyez majd a periféria országaira. Tehát a jelenség tovább él, mint ahogy az a yen és a font leértékelődésén, illetve a koreai won és a chilei peso felértékelődésében szembetűnően látszik.

Ezzel fény vetül a valutaháború azonosítási problémájára is. Mivel sem a Fed, sem az EKB, sem pedig a Bank of Japan nem értékesítette direkt módon valutáját a devizapiacra, ezért felmentve érezhetik magukat a vádak alól, miszerint kompetitív leértékelést folytatnának. Ettől függetlenül állítható, és állítják is, hogy devizájuk mesterségesen alulértékelt.

Mi is itt a jegybanki fegyverarzenál?

A jegybank az irányadó kamatláb csökkentésével eszközölhet lazítást. Amennyiben az eléri a nulla százalékot akkor alternatív lépésekre lesz szüksége, ha tovább szeretne élénkíteni. Például megteheti, hogy elköteleződését fejezi ki az alapkamat hosszan alacsony szinten tartásával kapcsolatban, ezzel a hosszú távú hozamokra gyakorolva hatást. Ezen felül vásárolhat kötvényeket, felhajtva azok árát, tehát általánosan csökkentve a különböző értékpapírok hozamszintjét. Célja lehet még, hogy feltornássa az inflációs várakozásokat, ami a reálkamat további csökkenését eredményezi, amennyiben az nem tud a nominális kamatokba átcsatornázódni, ahogy az a Fisher-hatásból következne.

Ezen lépések kétféleképpen hatnak az adott deviza árfolyamára. Először is, a csökkent belföldi megtérülés csökkenti a deviza iránti keresletet, ami leértékelődéséhez vezet. Másrészt pedig az infláció csökkenti az adott deviza reálértékét, ami miatt arra szintén leértékelődő nyomást helyez (ugyanakkor az infláció ilyenkor megrágtja termékeinket, csökkentve a versenyképességünket). Amennyiben azonnali leértékelést akar a jegybank, akkor piaci intervenciót hajthat végre, direkt módon értékesítve devizáját a pénzpiacra.

Mégis pozitív összegű a játék

A "háború" szóhasználata ebben az esetben egy zéró összegű játékra való utalást jelent, ahol az egyik fél nyer, ott a másik mindig veszít. Röviden az összefüggés az, hogy a gyengülő árfolyam növeli az exportot és visszafogja az importot, ezzel előnyhöz juttatva a nemzetközi kereskedelemben résztvevő belföldi vállalatokat a külföldiekkel szemben. A kép természetesen komplexebb amennyiben számításba vesszük az exportszektor importfüggőségét (Magyarország esetében ez például jelentős), vagy az árak változásán keresztül alkalmazkodó reálárfolyamot, de jelen elemzésnek nem célja ezen visszafogó hatások részletezése.

Fontos kérdés viszont, hogy a jelen valutaháborúja olyan-e, mint amit az 1930-as években láttunk, vagyis tényleg zéró összegű-e. Ugyanis ennek az analógiának köszönhető a kérdés kiemelten negatív felhangja. Na de mi is történt az 1929-33-as nagy gazdasági világválságban?

A legtöbb gazdaságtörténeti elemzés tanulsága szerint akkor a versenyzői leértékelés és a protekcionizmus szörnyű hatásainak lehetünk szemtanúi. A szörnyűséges hatások valóságosak, azonban az okok belátása már nehezebb. Barry Eichengreen a Kaliforniai Egyetem professzora, szerzőtársával 1980-ban azt mutatta ki (illetve napjainkban tovább feldolgozva a témát), hogy azon országok, akik előbb hagyták el az aranystandardot, sokkal hamarabb álltak talpra, mint azok, akik tovább maradtak rajta.

A lépést a reálárfolyam leértékelődése követte, amely a belső gazdaság helyzetét jelentősen javítva, stimulálta a

nettó exportot és növelte a belső keresletet. Ezen akció tehát jót tett az adott gazdaságnak, de vajon miként hatott a többi országra? Az árfolyam leértékelésének direkt hatása természetesen negatív volt másokra nézve, viszont a javuló pénzpiac és hitelkínálat tovagyrúzó hatása egyértelműen kedvező volt a többiek számára is. Továbbá a lépés hatására átáramló tőke segítette a deflációs környezet mérséklésében a többi ország esetében is. A professzor számításai szerint, a nettó tovagyrúzó hatás negatív volt. Viszont modellje szerint amennyiben mindenki azonos monetáris politikát folytatott volna, vagyis egyszerre hagyja ott az aranystandardot, akkor sokkal jobban jártunk volna.

Olyan körülmények között, amikor a különböző országok azonos deflációs sokkhatás alatt vannak, akkor a külföldi expanzív monetáris politikára, expanzív monetáris politika a helyes válasz. Két tucat ország akkor így is cselekedett, a font leértékelését követte. Míg mások politikai ideológiákat és egyéb megfontolásokat követve ezt nem tették meg. Ők protekcionista válaszokkal próbálták ellensúlyozni a kialakult helyzetet. Korlátozták a kereskedelmet és a tőke szabad áramlását, ezáltal mind maguknak, mind másoknak is ártva. A professzor elemzése szerint, tehát valójában azon országok okozták főleg a nemzetközi kereskedelem drámai visszaesését, akik nem szálltak be a valutaháborúba.

Mi a tanulság?

Minél többen hagyták akkor el az aranystandardot, annál pozitívabb volt a tovagyrúzó hatás. Tehát akkoriban a valutaháború valójában nem a probléma volt, hanem maga a megoldás. Ebből következően azon országok, akik ma a devizájuk felértékelődését látják mások expanzív monetáris politikájának köszönhetően, a legjobban akkor teszik, ha maguk is expanzióba kezdenek, feltéve ha ők is gyenge kereslettel szenvednek és alacsony inflációt várnak.

Valóban, az USA mennyiségi lazítási programja erősen motiválhatta Shinzo Abe japán miniszterelnök terveit. A japán Nikkei tőzsdeindex javulása pedig nem arról tanúskodik, hogy az agresszív, leértékelést hozó, monetáris politikai lépést ellenezné a piac.

Ezek fényében pedig arra a véleményre juthatunk, hogy az EKB-nak is egy vadabb monetáris politikára volna szüksége, amennyiben azzal szembesülne, hogy az euró felértékelődik a főbb devizákkal szemben. Természetesen az eurózóna körül felmerül aggályok ilyen téren "segítették" az euró versenyképességét, de hosszabb trendeket vizsgálva egy felértékelődésnek vagyunk a szemtanúi.

A fő különbség a 30-as évekkal szemben az, hogy ma a feltörekvő országok esetében nem beszélhetünk deflációról. Brazília esetében az infláció továbbra is komoly problémát jelent. Az ő esetükben Eichengreen szerint fiskális konszolidációra volna szükség. Amennyiben a kormányzati kiadások csökkentése által vissza tudják fogni a keresletet, akkor lefelé mutató nyomást tudnak helyezni a kamatszintre, ami által gyengülhet az árfolyamuk. Csakhogy a politikai korlátoknak köszönhetően, ma is várhatóan csak a kevésbé jó megoldások kerülhetnek majd elő, mint például a devizapiaci intervenció, illetve tőke és import-korlátozások. Ezek a lépések csak lassítják majd a devizák felértékelődését, egy hosszan tartó felértékelő nyomásnak nem biztos, hogy ellen lehet állni.

Az sem egyértelmű, hogy a valutaháborúval majd ideiglenesen rosszabbul járnak az adott ország kereskedelmi partnerei. Ugyanis a csökkenő reálárfolyam bár drágábbá teszi az import termékeket, de emellett stimulálja is a fogyasztást és a beruházást, ami normál esetben pedig az importnövekedés felé hat. Egy mennyiségi lazítás meglépése tehát kedvező is lehet a kereskedő partnerekre nézve. Mindezt a konkrét eseteknél nézve a kereskedelem intenzitása, illetve a külföldi termékek belföldivel való helyettesíthetősége dönti el.

Természetesen mérhető, hogy milyen hatással is van egy ilyen fajta valutaháború a partnerországokra. Az IMF mérései szerint a FED első mennyiségi lazítási programjának (QE1) jelentősen pozitív hatásai voltak a kereskedelmi partnereire, egészen 0,3 százalékkal növelve azok kibocsátását. Ezt követően a mennyiségi lazítás második köréből eredő tovagyrúzó hatások esetén is egy enyhén kedvező hatást mértek összesítve.

Összefoglalva tehát azt látjuk, könnyen lehet, hogy a jelenség kapcsán egy félreértés uralkodik ma a köztudatban, mert a valutaháború fentebbi értelmezése szerint, az abban való részvétel a legtöbb fejlett ország számára kívánatos lehet. A feltörekvő országok esetében bár az esetlegesen fennálló infláció problémát jelenthet, nekik is lenne ideális válaszuk a jelenségre. A kereskedő országok egymásra gyakorolt hatása is

pozitív összességében, ahogy azt az USA kereskedelmi partnerei esetében láttuk.

A kérdés persze a feltörekvő országok reakciója, mely akár rosszul is elsülhet, ha ők inkább a szuboptimális tőkekorlátozások útját választják. Ez pedig a fiskális megszorítások politikai kivitelezhetőségét figyelembe véve igencsak komoly aggályokat vet fel. Ha ők nem tudják követni a nagyok leértékelését, akkor valóban vesztesei lehetnek az immáron jogosan háborúnak nevezett jelenségnek. Ettől még persze továbbra is lehet összességében kedvező ez a "háborús állapot" a világ számára.

Továbbá felvethető még a magas devizaadóssággal rendelkező országok esete, mint amilyen Magyarország is, ahol alapvetően nem lehetne jelentősebb monetáris lazítást végrehajtani a pénzügyi stabilitás kockáztatása nélkül. Megjegyzendő viszont, hogy a külföldi devizák leértékelését követő lépés nem változtatna az árfolyamon. A követés elmulasztása, vagyis a devizánk felértékelődésének hagyása, pedig egy eladósodott ország esetében a mérleghatáson keresztül ellensúlyozhatná a versenyképességben elszenvedett hátrányt. Nem véletlen, hogy hazánkban is egy erősebb forint-euró árfolyamot tartana szerencsésnek mind a kormány mind a piac.

Eichengreen szerint, ahogy 1930-ban is egy nemzetközileg koordinált monetáris expanzió lett volna a legideálisabb lépés, így van ez napjainkban is. Amennyiben természetesen mindenki beszállna a valutaháborúba, akkor a relatív versenyképességi hatás megszűnne és pusztán egy általános mennyiségi lazításnak lennének a szemtanúi. Egy válság sújtotta világban pedig pontosan erre volna szükség.

Paul Krugman szerint is félreértjük

Véleményében a Nobel-díjas közgazdász is Barry Eichengreen okfejtésére hivatkozik: szerinte sem igaz, amikor sokan az 1930-as események analógiájáról beszélnek és nem igaz, hogy a versenyzői leértékelésnek mindig protekcionizmussal kell együtt járnia. Ha minden ország leértékeli devizáját, akkor a legrosszabb esetben is nem történik semmi. Az USA, az Egyesült Királyság és Japán is expanzív monetáris politikát folytat, aminek a mellékterméke az árfolyamgyengülés, vagyis a valutaháború. A neves közgazdász blogjában ismét kijelenti, hogy a világnak ma expanzív gazdaságpolitikára van szüksége, ezért nem érti, hogy mi baj van a "valutaháborúval".

Véleménye szerint, ha Európa úgy érzi, hogy elveszti nemzetközi versenyképességét akkor kövesse a többiek példáját és kezdjen az EKB is expanzióba.

Újságkivágások

A GFI (Globális Feddhetetlenség) a hírekben

[Megtévesztő számlák](#)

A csalások 4,69 billió dollárjába kerülnek a fejlődő országoknak.

Ralph Lauren esete rámutat a vesztegetésre és a számlázási csalásra

The Wall Street Journal, 2013. április 23. (részlet)

Írta: Ben DiPietro

A külföldön folytatott korrupciós üzemekről szóló törvény (FCPA) és más korrupció elleni törvény végrehajtása optimizmusra ad okot. Az egyik pénzmosással foglalkozó szakember állítása szerint várhatóan csökkenni fog a Ralph Lauren Corp. típusú csalás, mivel kiegyeztek az amerikai kormánnyal.

A pénzmosás egyik módja a megtévesztő számlák és kereskedelmi dokumentumok kiállítása, az egyéneknek, a vállalatoknak és a kormányoknak. Az ilyen típusú csalások legalább 4,69 billió dollárjába kerültek a fejlődő országoknak 2001 és 2010 között, állította a washingtoni székhelyű Global Financial Integrity, amelynek küldetése az illegális pénzmozgások megállításának.

[Kenőpénz és az argentin vámtisztviselők](#)

Argentína 9,54 milliárd dollártól esett el a tiltott pénzmozgások révén 2001 és 2010 között.

Ralph Lauren állítólag megtévesztő számlákat használt az argentin vámtisztviselők megvesztegetésénél
Global Financial Integrity sajtóközleménye, 2013. április 22. (részlet)

WASHINGTON DC - Az Egyesült Államok Igazságügyi Minisztériuma bejelentette, hogy Ralph Lauren Corporation (Ralph Lauren) megtévesztő számlákat használt, hogy kenőpénzt juttasson argentin vámtisztviselőknek az elmúlt öt év során. A Global Financial Integrity (GFI), megállapította, hogy az argentin gazdaság 9,54 milliárd dollártól esett el a tiltott pénzmozgások révén 2001 és 2010 között. A tiltott pénzek mosásának egyik módja hamis kereskedelmi dokumentumok, és megtévesztő számlák kiállítása, amely legalább 4,69 billió dollárjába került a fejlődő országoknak 2001 és 2010 között, - állította a washingtoni székhelyű kutató és érdekképviseleti szervezet a Global Financial Integrity.

"A legtöbb pénz a megtévesztő kereskedelmi számlák útján kerül ki a fejlődő országokból," mondta Raymond Baker a GFI vezetője, a pénzügyi bűncselekmények szakértője. "Sajnos, Ralph Lauren tranzakciói jelképezik azt a problémát, amely miatt nagyjából egymilliárd dollárt veszít évente az argentin gazdaság."

Pénzügyi biztonság

[Az IMF szerint betegeskedik a brit nemzetgazdaság](#)

Az IMF vezetője szerint Nagy-Britannia gazdasági mutatói „nem igazán jók”.

Az IMF vezetője ismét figyelmeztette Londont

kitekinto.hu, 2013. április 20.

Szerző: Gömöri Roland

Christine Lagarde, a Nemzetközi Valutaalap (IMF) vezérigazgatója ismételten arra figyelmeztette a brit kormányt, hogy Nagy-Britannia gazdasági mutatói, különösképpen a gazdasági növekedés mértéke „nem igazán jó” – tudósított a BBC brit hírtélevízió internetes portálja.

Az IMF vezérigazgatója néhány nappal a Világbank-csoport és a Nemzetközi Valutaalap minden tavasszal megrendezésre kerülő washingtoni találkozója előtt adott hangot a "továbbra is betegeskedő" brit nemzetgazdaság feletti aggodalmának. Arra azonban nem volt hajlandó kitérni, hogy Nagy-Britanniának felül kellene-e vizsgálnia jelenlegi megszorítási politikáját.

„Egyértelműen támogatjuk a megszorításokat,” állította. „Ám azt is mondtuk, hogy amennyiben a növekedés különösen alacsony szintet ér el, úgy meg kell fontolni a kiigazítást, azáltal, hogy lassítanak a megszorítások ütemén.”

Nem az IMF-vezér az egyetlen, aki aggódik egy újabb válság felé tartó brit gazdaság miatt. Korábban a hét során Olivier Blanchard, az IMF vezető közgazdásza sürgette arra Londont, hogy vizsgálja felül megszorító intézkedéseit a továbbra is gyengélkedő mutatók fényében.

[Japán beszállt a devizaháborúba](#)

A japán jegybank gigantikus méretű pénznyomtatásba kezdett.

Szukit vagy Toyotát venne? - A japán jegybank is támogatja
portfolio.hu, 2013. április 15.

A japán jegybank is úgy döntött, hogy beszáll a devizaháborúba, és gigantikus méretű pénznyomtatásba kezdett, ennek hatására a japán jen jelentősen gyengült a fontosabb devizákkal szemben. A devizagyengülés elsődleges haszonélvezői az exportőrök, különösen az autógyártók járhatnak jól a devizák számukra kedvező irányú elmozdulásával: árbevételük és profitjuk is jelentősen emelkedhet a jen gyengülésével. Amennyiben valóra válnak a nagy elemzőházak előrejelzései, a jen akár további 10-20 százalékos gyengülést is elérhet a dollárral szemben, ebben az esetben pedig komoly versenyelőnyre tehetnek szert a japánok konkurenseikkel, például a német gyártókkal szemben. Annak ellenére, hogy a japán autógyártók részvényei sokat emelkedtek az elmúlt hónapokban, a befektetők valószínűleg még nem árazták be a jegybank gyengülés összes pozitív hatását, ez alapján több japán gyártó is vonzó befektetés lehet.

Brutális pénznyomtatás - Szágnak a japán részvények

A történelemben csaknem példátlanul agresszív monetáris élénkítést jelentett be múlt csütörtökön a Bank of Japan (BoJ), hogy a szigetországot immár bő két évtizede sújtó defláció után két éven belül elérje a két százalékos emelt inflációs célját. A gigantikus kísérlet sikere érdekében az amerikai jegybankéhoz hasonló méretű pénznyomtatásba kezd, hogy a pénzügyi rendszerbe kerülő hatalmas likviditás nagyobb (külföldi) kockázatvállalásra ösztönözze a piaci szereplőket, mindezzel pedig kimondatlanul is a japán jen további, akár jelentős gyengülését is elérje. A bejelentett élénkítés értelmében az eddigi havi 3 800 milliárd jennel kb. havi 7 500 milliárd jennel (kb. 75 milliárd dollárral) növekszik az eszközvásárlási program 2014 végéig. Évente kb. 50 ezer milliárd jenni japán államkötvényt vesz a jegybank (most már minden futamidőt vehet), így azok megvásárolt állománya a tavalyi év végi 89 ezerről milliárd jennel 190 ezer milliárd jennel emelkedik jövő decemberig, az átlagos hátralévő futamidő pedig 3-ról 7 évre emelkedhet. A bejelentés óta a jen közel 7 százalékos gyengülést a dollárral szemben és elemzői várakozások alapján akár további 10-20 százalékos gyengülés is jöhet.

A jen gyengülése már tavaly elkezdődött azt követően, hogy olyan hírek láttak napvilágot, hogy előrehozott választásokat fognak tartani a szigetországban, ami lehetőséget jelentett a piacbarát ellenzéki pártnak, az LDP-nek a hatalom átvételére. Az előrehozott választásokat végül elsősorban győzelemmel nyerte az LDP, aki választási programjában gigantikus gazdaságélénkítő csomagot ígért. A győzelem után ígéretéhez híven életre is hívta a csomagot, és a gazdaságélénkítés támogatása érdekében szoros együttműködésre kérte az ország jegybankját, aki partner volt ebben, és hajlandó volt a jent gyengítő intézkedéseket tenni. A hazai fizetőeszköz gyengülése pozitívan hatott az exportorientált szektorok vállalatainak részvényárfolyamaira, a japán részvénypiac és azon belül az exportvállalatok papírjai szárnyaltak az elmúlt hetekben.

Mely szektorok profitálhatnak a pénznyomtatásból?

A japán exportszektorok közül az egyik legnagyobb nyertes az autóipar lehet, ugyanis a jen gyengülése jelentősen növelheti ezekben a cégeknek a profitabilitását, mivel bevételeik jelentős része külföldön realizálódik. Az utóbbi években az erős jennek köszönhetően a japán autógyártók szenvedtek, ez a részvényeik árfolyamának folyamatos csökkenésében is megmutatkozott. A japán jegybank monetáris politikájában bekövetkezett fordulat hatására azonban jelentős gyengülés kezdődött az ország fizetőeszközének piacán, ez pedig pozitívan hatott a japán autógyártók részvényeire.

Milyen részvényeken keresztül profitálhatunk a jegybanki lazításból?

A japán tőzsdén elérhető az ország legnagyobb autógyártóinak a részvényei, a Toyota, a Honda, a Nissan, a Mazda, a Suzuki és a Daihatsu is tőzsdén jegyzett társaság. Ezeknek a vállalatoknak a részvényei az elmúlt években kivétel nélkül gyengén teljesítettek, azonban a jen gyengülésének köszönhetően jelentősen emelkedtek az árfolyamok.

Jelentős exportkiterjedtség - Itt hat igazán a jen gyengülése

Az alábbi ábrákon jól látszik, hogy az autógyártók jelentős exportkiterjedtséggel bírnak. A legnagyobb cégek árbevételének nagy része külföldön realizálódik, a Honda és a Nissan árbevételének közel 80 százaléka, a Mazda bevételeinek közel 70 százaléka, a világ vezető autógyártójának, a Toyotának a bevételei több mint 60 százaléka Japánon kívül keletkezik.

A nagy japán gyártók legfontosabb piaca Észak-Amerika, de jelentős ázsiai és európai kiterjedtséggel is rendelkeznek.

Hogyan hat a jen gyengülése?

Bár a japán autógyártók az elmúlt években mindent megtettek, hogy "természetesen hedgeljék" jen-kitettséget, a japán fizetőeszköz mozgása még így is komoly hatással van a cégekre. A vállalatok az elmúlt években igyekeztek kiköltöztetni gyártásukat azokba a régiókba, ahol az autók többségét eladják, azonban Japán súlya még most is nagyobb a gyártásból mint az értékesítésekből. A Nissan globális gyártásának már csak közel 20 százaléka van Japánban, míg ez az érték 5 évvel ezelőtt még 50 százalék volt, a Honda autóinak már csak negyedét gyártják a szigetországban, a Toyotánál ez az érték a 2007-es 50-hez képest tavaly már csak 40 százalék volt, vagyis a termelés kitelepítése már elkezdődött, Japán súlya azonban még mindig nagyobb a gyártásban, mint az értékesítésben.

A japán autógyártók pénzügyi beszámolóikban kitüntetett figyelmet szentelnek a jen mozgásának, hiszen a piaci szereplők is jól tudják, hogy a Toyota, a Honda vagy a Nissan eredményét az értékesítések mellett részben a devizák árfolyam-változása befolyásolja. A három nagy gyártó közül a legnagyobb "jen-kitettséggel" a Toyota rendelkezik, a vállalat menedzsmentje szerint egy egységnyi elmozdulás a dollár-jen keresztben közel 35 milliárd jennyi elmozdulást okoz a cég operatív profitjában, a Nissannál ez az érték 20, a Hondánál pedig 16 milliárd jen az operatív profit szintjén. Tehát amennyiben a jen egy egységet gyengül a dollárral szemben, az 35, 20 és 16 milliárd jennel emeli meg a Toyota, a Nissan és a Honda operatív profitját, ami az ideai várakozásokkal kalkulálva azt jelenti, hogy a jen egy egységnyi gyengülése 2-3 százalékkal emeli meg a cégek operatív profitját. Ez alapján már érthető a japán autógyártók részvényeiben látható rali, hiszen csak idén közel 13 egységgel, 87-ről 100-ra emelkedett az USDJPY kereszt, ami akár 26-39 százalékkal is megemelhetné a gyártók üzemi eredményét. Ha pedig a legoptimistább várakozásokkal és 110-120 körüli USDJPY árfolyammal számolunk, akkor további brutális javulás jöhet a profitabilitásban. Elemzők véleménye szerint azonban ennél kisebb lehet a pozitív hatás, mivel a cégek a kedvezőbb devizaárfolyamok mellett növelik majd operatív kiadásait, többet költenek majd például marketingre, azonban ezzel együtt is jelentős a jen gyengülésének pozitív hatása.

Érdemes japán autógyártót venni?

Az elmúlt hónapokban hatalmas ralin vannak túl a japán autógyártók részvényei, ennek ellenére több olyan tényező is van, amely miatt vonzó befektetésnek tűnnek egyes gyártók papírjai.

1. A jen tovább gyengülhet

A legnagyobb elemzőházak elkezdtek publikálni a jenre vonatkozó várakozásaikat, ezek között található egészen extrém előrejelzés is. A UBS legfrissebb elemzése alapján a dollár-jen kurzus egészen 110-ig emelkedhet év végére, míg 2014 végéig akár 120-ig is emelkedhet a jen jegyzése a dollárral szemben. A Goldman Sachs egy konzervatívabb konszenzussal állt elő, véleményük szerint az elkövetkezendő három hónapban a dollár-jen kurzus 102-ig, illetve 6 hónapos időtávon 105-ig emelkedhet. A Morgan Stanley az év végére 105-ös dollár-jen kurzusra, míg 2014 végéig 109-es dollár-jen árfolyamra számít. A nagyobb elemzőházak által megfogalmazott várakozások tehát egyöntetűen további jen gyengülést vetítenek előre, abban az esetben, ha a UBS-nek lesz igaza, és valóban felrobban a devizapár árfolyama, az jelentős erősödést eredményezne az exportorientált japán cégek, így az autógyártók részvényeiben is.

2. Historikusan nem drágák a japán autógyártók

Bár az elmúlt hónapokban emelkedett a japán gyártók árazása, a múltbeli értékekkel összevetve a cégek még mindig nem nevezhetők drágának, a legtöbb gyártó olcsóbb most, mint az egy vagy akár két évvel ezelőtt, mert míg az árfolyamok az elmúlt néhány hónapban akár duplázódtak is, addig a profitvárakozások is jelentősen emelkedtek.

3. Jelentős profitbővülés jöhet

Nemzetközi összevetésben főként akkor tűnnek vonzónak a japán autógyártók, ha a várható profitbővülést is figyelembe vesszük, mert míg a konkurens német cégek gyakorlatilag elérték profitabilitásuk csúcsát, és innen már csak minimális profitbővülést várnak tőlük az elemzők, addig a japán cégek részben a jengyengülés hatására brutális profitbővülést mutathatnak fel a következő években. A japán gyártók közül az árazási szintet és a várható profitbővülést is figyelembe véve a Nissan tűnik a legvonzóbbnak.

Részben a jen gyengülésének hatására jelentősen növekedhet a japán autógyártók profitabilitása, ahogy ezt az alábbi ábra is mutatja. Alacsony bázisból ugyan, de a Toyota profitja majdnem meghétszereződhet, míg a Suzuki és a Nissan profitja két-háromszorosára növekedhet a következő években.

4. Alacsony szinten az árazási prémium

Az előző ábrákon láthattuk, hogy a japán gyártók jellemzően prémiummal forognak a szektortársakhoz, például a német autógyártókhoz képest, ahogy azonban az alábbi ábrán is látszik, ez a prémium az utóbbi időben rendkívül alacsony szintre ért, a múltban jó vételi jelzésnek bizonyult az, ha az árazási prémium lecsökkent más, például az európai gyártókkal szemben.

5. A nagybefektetők a német-japán spreadre játszanak

Az elmúlt hónapokban a japán autógyártók részvényei a jen gyengülésével párhuzamosan erősödtek, a Toyota árfolyama megduplázódott, míg a Nissan papírjai 60 százalékot erősödtek a tavalyi mélypontokhoz képest. Ezen időszak alatt a német gyártók papírjai sokkal szerényebb emelkedést produkáltak, idén pedig egyértelmű a japán gyártók részvényeinek felülteljesítése: a mennyiségi lazítás hírére, illetve annak bejelentésére a szigetország autógyártóinak az árfolyamai meredeken emelkedtek, ezzel szemben a német gyártók részvényei hetek óta csökkenő trendben mozognak. Vagyis a befektetők a japán autógyártók további erősödésére, míg a német autógyártók további csökkenésére fogadnak. Logikus egyébként a globális befektetők magatartása, hiszen a japán és a német gyártók termékei több piacon is közvetlen konkurensei egymásnak, amennyiben a japánokat segíti a gyenge jen, termékeiket olcsóbban tudják adni, többet költhetnek autók reklámozására, idővel elhúzhatnak német konkurenseik mellett, ezt kezdték el beárazni a piaci szereplők.

Ugyanez a jelenség tetten érhető a japán és a német indexek mozgásában is. A Nikkei 225 az új japán kormány megválasztása óta erősödött, majd a jegybanki kamatdöntés közeledtével, illetve az új mennyiségi lazítási program bejelentésével egyre meredekebben emelkedett. A német DAX esetében ezen időszak alatt szerényebb erősödés volt megfigyelhető, illetve az utóbbi hetekben csökkenni kezdett a német benchmark értéke. Vagyis elmondható, hogy nyílik az olló a két ország indexe között, ami annak lehet köszönhető, hogy a nagybefektetők a német-japán spreadre kezdtek el játszani (veszik a japán részvényeket és adják a németeket), melynek fundamentális alapját a jen gyengülése jelenti.

Konklúzió

A japán jegybank gigantikus méretű pénznyomtatásba kezdett, ennek hatására a japán fizetőeszköz jelentős gyengülést mutatott a fontosabb devizákkal szemben. A jen leértékelődésének haszonélvezői többek között az exportőrök, ezen belül különösen az autógyártók járhatnak jól a devizák számukra kedvező irányú elmozdulásával. A nagy japán autógyártók üzemi eredménye akár 2-3 százalékkal is emelkedhetnek, amennyiben a jen egy egységgel gyengül a dollárral szemben, a Bank of Japan pénznyomtatásának hatására azonban ennél (egy egységnél) sokkal nagyobb gyengülés következett be, elemzői várakozások alapján pedig akár további 10-20 százalékot is gyengülhet a jen a dollárral szemben, ezen az esetben pedig komoly versenyelőnyre tehetnek szert a japánok konkurenseikkel, például a német gyártókkal szemben. Annak ellenére, hogy a japán autógyártók részvényei sokat emelkedtek az elmúlt hónapokban, a befektetők valószínűleg még nem árazták be a jengyengülés összes pozitív hatását, ez alapján több gyártó, így a Nissan vagy a Suzuki is vonzó befektetés lehet.

[Párizs és Peking megállapodna](#)

Offshore jüankereskedelmi központtá válna Párizs.

Párizs "jüan központtá" válhat

mno.hu, 2013. április 13.

Írta: GB

A kínai nemzeti valuta, a jüan nemzetköziesítése és a kétoldalú pénzügyi együttműködés fokozása lehet Francois Hollande francia elnök késő áprilisi pekingi tárgyalásainak egyik fő területe – írta szombati számában a China Daily című angol nyelvű napilap.

Párizs az eurózóna egyik meghatározó offshore jüankereskedelmi központja szeretne lenni, s arra készül, hogy devizacsere-megállapodást köt Pekinggel – erről a Bank of France kormányzója, Christian Noyer tájékoztatta a lapot abból az alkalomból, hogy Laurent Fabius francia külügyminiszter pénteken kétnapos kínai látogatásra érkezett.

A francia jegybank vezetője úgy vélte, az említett lépésekkel mind kereskedelmi elszámolási pénznemként, mind befektetési valutaként nőne a jüan iránti bizalom az eurózónában. A kínai befektetések a francia piacon jelenleg még nem képviselnek nagy arányt, értékük körülbelül 700 millió euró. Ezzel mintegy 9 ezer ember foglalkoztatását segítik elő. A kétoldalú kereskedelmi forgalmat pedig jelentős egyensúlytalanság jellemzi – 2011-ben 27 milliárd euró volt a francia deficit –, emiatt francia részről azt szeretnék, ha 2022-ig Kína 10 százalékkal növelné importját.

A francia külügyminiszter mostani pekingi tárgyalásain is szóba hozta a kereskedelmi hiány okozta problémát, s a légi ipar, az űrkutatás, a nukleáris energetika, a mezőgazdaság, az élelmiszer-feldolgozás, valamint a gyógyszeripar és az egészségügy területeit nevezte meg az együttműködés további, kínálkozó területeiként. Laurent Fabius szombaton tárgyalt meghívójával Vang Ji kínai külügyminiszterrel, majd továbbutazott Sanghajba. Előzőleg, pénteken Hszi Csin-ping kínai államelnök is fogadta a francia diplomácia vezetőjét.

[A szegény országokból hiányzó milliárdok megtérítésének módjai](#)

Az OECD szerint módosítani kell az adórendszert, hogy a szegény országoknak is jusson a milliárdokból.

OECD: A szegény országok méltányos részesedése érdekében meg kell változtatnunk az adózási rendszert

The Guardian (blog), 2013. április 5. (részlet)

Írta: Mark Tran

A globális adózási rendszert meg kell változtatni. Elfogadhatatlan, hogy a világ gazdaságának jelentős része adóparadicsomokon keresztül zajlik, jelentette be pénteken a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) magas rangú tisztviselője.

Erik Solheim, az OECD Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottságának elnöke - a gazdag adományozó országok klubja – nyilatkozta a The Guardian-nek, hogy a világ nem várhat a nagy változásokra, most kell cselekedni, különösen annak érdekében, hogy a fejlődő országok megkapják a méltányos adórészesedést a multinacionális cégektől. Solheim beszélt a legújabb fejleményekről, a tengeri adóparadicsomokról, köztük a Brit Virgin-szigetekről. "Természetesen figyelni kell az adóparadicsomokra, de nem várhatunk, óriási lehetőségek rejlenek most például a megfelelő adókulcs beállítására," mondta Solheim, utalva szülőhazájára, Norvégiára is. "78%-os egységes adókulcsot határozunk meg az olajtársaságoknak, hogy biztosítva legyen elég pénz a jövő generációi számára. Számos cég azzal fenyegetőzött, hogy kivonul, de végül egyik sem tette, mert érdekli őket a megbízható, hosszú távú nyereség, nem csak az extraprofit. "

Egy olyan időszakban, amikor a gazdag országok hivatalos fejlesztési támogatása csökken, a kulcsszó a hazai erőforrások és az adó mozgósítása, nem csak a külföldi cégek, hanem a hazai elit részéről is, látva Pakisztán esetét. Az Egyesült Királyság képviselői ezen a héten azt mondták, hogy az adóbevételt növelni kell Pakisztánban, mielőtt támogatásban részesülne. Solhim elmondta, hogy a fejlődő országok tettek némi erőfeszítést az adóbeszedés javítása érdekében. "Általánosságban elmondható, hogy a legfontosabb az átláthatóság," mondta Solheim.

Az OECD Párizsban kutatásokat végez és adatgyűjtést folytat az adócsalás, az adóelkerülés és a tiltott transferek tekintetében a G8 és a G20-országok politikai vezetőinek kérésére, akik igyekeznek, hogy a megszorítások idején a hiányzó milliárdok megtérüljenek. David Cameron törekszik lépéseket tenni a témában a júniusi G8 csúcstalálkozón Észak-Írországon. Angel Gurría, az OECD főtitkára, ugyanakkor dicsérte Cameront - és elődjét Gordon Brown-t - a kemény adó fellépésért. "Az igazság az, hogyha nem lett volna a politikai akarat a G20-ak részéről, akkor nem lenne globális fórum, ahol a 120 jogrendszer kölcsönös adózási információval szolgál kérésre," mondta. A G20-ak felállították 2000-ben a globális fórumot az átláthatóságról és az adózási információcseréről, mely nemzetközi szabványokat szögez le az információcserét illetően.

A fejlődő országokban, amelyek kevésbé tudnak hatékonyan fellépni a hatalommal rendelkező cégekkel szemben, kulcsfontosságú az illegális pénzmozgások kérdése, különösen a transzferár. Transzferárakat használnak annak kiszámítására, hogy a nyereséget hogyan osszák el a vállalat különböző országokban lévő részein, és hogy mennyi adót fizessenek a multik és melyik hatóságnak. A világ kereskedelmének mintegy 60%-a zajlik multinacionális cégeken keresztül. "A transzferár inkább tárgyalási alap a felek ügyvédei és a könyvelők között", mondta az OECD tisztviselője. "A multinacionális cég egyre jobban képzett ügyvédek és könyvelők alkalmazására törekszik."...

...Az OECD tanulmány hibáztatja az országokat, hogy nem tesznek eleget az illegális pénzáramlás ellen. A pénzmosás tekintetében, az OECD megállapította, hogy sok tagja nem azonosítja be megfelelően a kedvezményezetteket, valódi cégtulajdonosokat.

Annak érdekében, hogy a hatóságok felléphessenek, megelőzhessék, vagy feltárhassák a pénzmosásban résztvevőket, képesnek kell lenniük arra, hogy beazonosíthassák a tényleges tulajdonosokat. "Összességében a teljesítmény gyenge ezen a területen", állítja a tanulmány. Az OECD azt javasolja, hogy többet kell fordítani a korrupcióellenes tevékenységre és az adórendszerre a fejlődő országokban.

"Most, hogy van politikai akarat, a következő lépés az, hogy az elemzéstől eljussunk a cselekvés végrehajtásához, a tiltott pénzmozgások napirendre kerüljenek", mondta az OECD. "Ennek megvalósításához az OECD-nek és a fejlődő országoknak is tenniük kell. A fejlődő országoknak élen kell járniuk - strukturális reformok végrehajtásával és a korrupció és a pénzügyi bűnözés elleni küzdelem növelésével -, de az OECD országoknak is meg kell erősíteni saját rendszerét, hogy ne váljanak az illegális pénzmozgások biztonságos paradicsomaivá.

Adóparadicsomok

[A szlovákok és az adóparadicsomok](#)

Tovább nőtt az adóparadicsomba költöző szlovák cégek száma 2013 első negyedévében.

Adóparadicsomokba szöknek a szlovák cégek
profitline.hu, 2013. április 20.

Az év első három hónapja során csaknem hetvennel nőtt a cégek központjukat adóparadicsomokban bejegyeztető szlovák cégek száma, amely így túllépte a 3700-at. A szlovák offshore vállalatok száma tavaly csaknem húsz százalékkal nőtt, az utóbbi öt évben pedig megduplázódott, arányuk jelenleg az összes Szlovákiában működő, közel 200 ezer cég csaknem két százalékát teszi ki.

Az aktuális adatok Petra Stepánová, a Bisnode elemzője szerint azt jelzik, hogy a Szlovákiában vállalkozók adóoptimalizálási törekvései nem lanyhultak a ciprusi válság és az Európai Unió vezetőinek arra adott válaszai ellenére sem.

A szlovák cégek tulajdonosai 2013 első negyedévében a legtöbb új vállalatot a Bahamákon, Belize-en, Panamában, illetve a Seychelle-szigeteken jegyeztették be, kissé csökkent a Cipruson bejegyzett cégek száma.

Az "offshore-országok" ilyen összetétele a Bisnode elemzője szerint azt mutatja, hogy a szlovák vállalatok tulajdonosai az elmúlt időszakban leginkább a névtelenséget és a vagyonuk biztonságát szavatoló célállamokat keresték. "Ez nyilvánvalóan összefügg az anonim részvények Szlovákiában megvalósított betiltásával" - szögezte le.

[A francia kormány offshore-botránya](#)

Lemondott a francia költségvetési miniszter, miután kiderült, hogy százezreket rejtgetett svájci bankszámlán.

Így taszít válságba egy kormányt az offshore
hvg.hu, 2013. április 12.
Szerző: Nagy Gergő

Komolyan megrengeti a francia kormányt egy offshore-botrány. A francia költségvetési miniszter március végén kénytelen volt lemondani, miután kiderült, hogy euró százezreket rejtgetett évtizedekig egy svájci bankszámlán. Az ügy akkora hullámokat kavart, hogy kormányátalakításról is rebesgetnek, emellett pedig a nemrég nyilvánosságra került, rendkívüli mennyiségű nemzetközi offshore adatbázisban is található legalább 130 francia név, így az ország gazdasági-politikai elitje nem érezheti magát biztonságban.

Az adóelkerüléstől a politikai összeomlásig. Az egyik francia hírszájt ilyen címmel nyitott egy dossziét azoknak az eseményeknek és híreknek, melyek alapjaiban rengetik meg a francia kormányba vetett bizalmat és hitelességet. Francois Hollande francia köztársasági elnök kormányát pedig nem más rengette meg, mint egy "aprócska" baki: az adóelkerülés elleni harc vezérének, és az elnök közeli szövetségeseinek tartott költségvetési miniszteréről kiderült, hogy 600 ezer eurót tartott egy svájci offshore bankszámlán.

Jerome Cahuzac – aki korábban plasztikai sebészként kereste kenyerét, és drága ingatlanokkal is rendelkezik – hónapokig tagadta, hogy külföldi számlán is lett volna pénze, végül beismerte a több mint 20 éve létező offshore számlát. "Hazugságok spiráljába kerültem, és elvesztettem az irányvonalat. Porba sújt a büntület" – írta közleményében a miniszter, aki március végén volt kénytelen távozni posztjáról miután hivatalos eljárás indult ellene a külföldi számla miatt. A már volt miniszter bocsánatot kért Hollande-tól is, hogy ilyen helyzetbe hozta, emellett lépéseket tett a 600 ezer euró Franciaországba vitelére is.

Ez még csak a kezdet

A volt költségvetési miniszter külföldi vagyonairól időközben egyre több információ derül ki, egy svájci tévétársaság szerint 2009-ben 15 millió eurót szeretett volna elhelyezni egy genfi bankfiókban, a pénz eredetét ugyanakkor nem tudta igazolni. A miniszter lemondása ugyanakkor nem állította meg az "offshore-cunamit", a francia politikai és gazdasági élet fenekestül fordult fel.

A francia államfő kénytelen volt magyarázkodni minisztere miatt – és már külügyminisztere, Laurent Fabius és volt szocialista párti pénztárnoka miatt is, akik állítólag ugyancsak rendelkeztek offshore számlával –, mivel az adóelkerülés elleni küzdelem és a gazdagabb franciák magasabb kulccsal történő megadóztatása gazdaságpolitikájának fő pilléreit képezték. Hollande megválasztása után ráadásul azt ígérte, hogy a kormányzat visszatér az erkölcsös és egyszerű politizálás útjára. A helyzet kezelésére a francia államfő megjelent a tévében, ahol élesen kikelt Cahuzac ellen, megbocsáthatatlannak nevezte ezt a bűnt, és "gyalázatnak" nevezte Cahuzac számláját a köztársaságra nézve.

Hollande emellett nem győzte hangsúlyozni, hogy mindez csak egy ember hibája volt, emellett pedig olyan lépéseket hozott mellyel reflektálni igyekezett a történésekre. A csalásért elítélteket eltiltották a közügyek gyakorlásától, emellett pedig Hollande arra kötelezte a minisztereit, hogy vallják be vagyonukat. (A francia képviselőknek már most is be kell vallaniuk vagyonukat, ám a bevallást nem hozzák nyilvánosságra, hanem egy kormányzati szervnek mutatják be a ciklus elején és végén). A francia államfő később az összes adóparadicsom "eltörlését" is javasolta egy beszédében.

A franciák elfordulnak a teljes politikai elitől

A botrány kapcsán több politikus is önként nyilvánosságra hozta vagyonát, a közvélemény eközben egyre inkább elfordul a kormánytól. Egy közvélemény-kutatás válaszadóinak többsége szerint az egész botrány Jean-Marc Ayrault kormányfőre és magára Hollande-ra is negatív hatással van. A francia államfő népszerűségi mutatója a modern francia történelem köztársasági elnökei közül rekordmélységben található, a franciák mindössze 30 százaléka támogatja csak az elnök politikáit. A franciák számára emellett a Cahuzac-botrány nem egy elszigetelt esetnek tűnik, egyre nő a bizonytalanság a választott tisztségviselőkkel szemben. Egy felmérés szerint a franciák 77 százaléka gondolja úgy, hogy a politikusok korruptak, ez 13 százalékos emelkedést jelent 2010-hez képest.

A botrány egy esetleges kormányátalakítás lehetőségét is felvetette. Hollande egyfelől ezzel vehetné elejét a további csontvázak felbuklásának, másfelől pedig revitalizálhatná kabinetjét, amelynek megítélése a franciák szemében kritikán aluli. Arról azonban még nincsenek információk, hogy mely miniszterek távozhatnak.

Az égetően fontos gazdasági kérdések a háttérbe szorulnak

A Cahuzac-botrány ugyanakkor elvonja a kormány figyelmét az égetően szükséges gazdasági döntésekről, Franciaország ugyanis Európa egyik "beteg embere" lett. A munkanélküliség rekordközelben van, majdnem 3,2 millió ember van munka nélkül, az ország gazdasága pedig négy éven belül harmadszor kerülhet recesszióba idén, bár a kormány 0,1 százalékos bővüléssel számol. A költségvetési hiány pedig az eredetileg ígért 3 százalék helyett 3,7 százalék lehet 2013-ban.

Mindezen mutatók tükrében Hollande – akinek a gazdasági növekedés ösztönzése programja ékkövét képezte – nehezen tud úgy lavírozni, hogy elutasítja a megszorításokat, az uniós szabályainak azonban meg kell felelnie. Angela Merkel német kancellár nemrég arra szólította fel az euróövezet országait, hogy csökkentsék költségvetési hiányukat annak érdekében, hogy visszaállítsák a közös uniós fizetőeszközbe vetett bizalmat. Míg az övezet országai azzal küzdenek, hogyan is szorítsák le deficitjüket, addig Németország költségvetési többletet produkálhat 2014-ben. A kritikákra válaszolva Hollande április 17-én prezentálja gazdasági tervét az Európai Bizottság (EB) számára.

A francia jegybankelnök szerint országa számára sincs más lehetőség, mint visszafogni a kiadásokat, idén a 2012-es szintet kell tartaniuk, több manőverezésre nincs lehetőség. Christian Noyer szerint be kell fagyasztani a kiadásokat és reformokat kell végrehajtani, ez az egy út létezik.

[Az adóparadicsomok felszámolása](#)

A franciák javasolják, hogy a korrupció és adócsalás miatt elítélteket teljesen zárják ki a közéletből.

Hollande: Elég az adóparadicsomokból

Index, 2013. április 10.

Fel kell számolni a világ adóparadicsomait, jelentette ki François Hollande francia köztársasági elnök, aki megüzentte a francia bankoknak, hogy be kell számolniuk minden leányvállalatukról, írja a BBC.

Hollande-nak előző héten azért kellett nyilvánosan magyarázkodnia, mert az államfőt és a teljes kormányt megrengető belpolitikai vihart kavart Franciaországban, hogy az adócsalással és pénzmosással megvádolt Jérôme Cahuzac elismerte: hónapokon át hazudott az eltitkolt külföldi bankszámláiról. Több hónapnyi tagadás és rágalmozási perek után a volt miniszter elismerte, hogy 600 ezer euró értékben voltak eltitkolt külföldi bankszámlái.

A köztársasági elnök előző héten reformintézkedéseket is bejelentett, amelyek törvénytervezetét szerdán mutatta be. Hollande azt mondta, hogy egy új, központi ügynökség küzdene a csalás és korrupció ellen Franciaországban. Korábban azt ígérte, hogy a korrupció és adócsalás miatt elítélteket teljesen kizárják a közéletből, ezen felül pedig megerősítik az igazságszolgáltatás függetlenségét.

[A németek és az adóparadicsomok](#)

Lelepleződtek az adóparadicsomok ügyfelei.

Legalább százezer német titkolózhat a pénzéről

Privátbankár, 2013. április 08.

Újabb mezevlemez került elő az adóparadicsomokban tartott pénzekről. Az egyik német hetilap szerint az adatokból az látszik, hogy minimum 100 ezer német - magánszemély és cég - él az adóparadicsomok adta lehetőségekkel. Ez lényegesen több, mint korábban gondolták.

Focus című német hetilap egy számítógép-mezevlemezről kinyert adatokra hivatkozva számolt be a legfrissebb adatokról. A hírmagazin online kiadásában a hét végén megjelent beszámoló szerint a szerkesztőséghez eljutott mezevlemez adóparadicsomokban fenntartott bankszámlákra vonatkozó műveletek adatait tartalmazza.

A mintegy 260 millió be- és kifizetés, egyenleglekérdezés és egyéb művelet adatai alapján és az információk ellenőrzése révén megállapítható, hogy Németországban az eddigi feltételezésekhez képest jóval szélesebb

körben élnek az adóparadicsomok adta lehetőségekkel, és nemcsak németek, hanem Németországban vállalkozást működtető külföldiek, például arab és orosz vállalkozók. A lap nem nevezett meg offshore-ügyeleket végző személyeket.

Államfők és hírességek is titkolóznak

A Focus beszámolója előtt alig néhány nappal robbant ki az úgynevezett Offshore Leaks botrány, amely ugyancsak egy számítógép-merevlemezen talált információkon alapul. Az adathordozót az oknyomozó újságírók nemzetközi konzorciuma (ICIJ) nevű washingtoni központú újságíró-szervezethez küldték el.

A 260 gigabájt nagyságú adattömeg feldolgozásába az ICIJ 46 országból vont be médiumokat, Németországból az NDR regionális közszolgálati műsorszolgáltatót és a Süddeutsche Zeitungot. Az anyagból kibontakozó ügyek 170 országból összesen 130 ezer embert érintenek, köztük hírességeket, volt és jelenlegi államfőket, nagy- és kisvállalkozókat és bűnözőket - írta a Süddeutsche Zeitung az Offshore Leaks című sorozatának csütörtöki, bevezető részében. Ahogy a Privátbankár már beszámolt róla, az adóparadicsomok miatt - becslések szerint - ezermilliárd eurónyi adótól esnek el a tagállamok az Európai Unióban.

A német pénzügyminisztérium és a gazdasági minisztérium vezetői a lényeges adatokat tartalmazó dokumentumok átadására kérték az NDR-t és a müncheni lapot, hogy a hatóságok minél hamarabb megindíthassák a szükséges eljárásokat. Wolfgang Schäuble pénzügyminiszter egy interjúban kiemelte: reméli, hogy a nyilvánosságra információk nyomán "felerősödik a nemzetközi nyomás" az adóparadicsomok és a pénzüket a hatóságok elől offshore-cégek révén eltüntető adókerülők ellen, és "gyengül az ellenállás". A Süddeutsche Zeitung és az NDR egyebek között a források védelmére hivatkozva elutasította az adatok továbbítását a hatóságoknak.

Luxemburg lazítana

Megfigyelők a számos országban hullámokat verő Offshore Leaks botrány hatásának tulajdonítják, hogy Luc Frieden luxemburgi pénzügyminiszter egy interjúban jelezte: Luxemburg hajlandó felülvizsgálni és módosítani a banktitokra vonatkozó nemzeti előírásokat. "Erősíteni akarjuk együttműködésünket a külföldi adóhatóságokkal" - mondta a miniszter a Frankfurter Allgemeine Sonntagszeitung című német lapban megjelent interjúban. Hozzátette: a nemzetközi tendencia a bankbetétekre vonatkozó információk automatikus cseréjére irányul, és "ezt már mi sem ellenezzük keményen".

Wolfgang Schäuble üdvözölte, hogy változik az automatikus adatcsere ügyének luxemburgi megítélése. A minisztérium parlamenti államtitkára, Steffen Kampeter egy nyilatkozatában azt mondta: létre kell hozni egy új szövetségi nyomozó hatóságot, "egy FBI-t a nemzetközi adókerülés ellen".

A kormányt bírálják

Az Offshore Leaks Németországban belpolitikai vitát is kiváltott. A legnagyobb ellenzéki erő, a szociáldemokrata párt szerint a kormány nem lép fel kellő határozottsággal az adókerülés ellen, és olyan megállapodást akart kötni Svájcjal, amely egyenesen legalizálja a vagyonok eltüntetését az adóhatóság elől. A probléma nagyságát jelzi, hogy az adókerülés miatt évente 850 milliárd euró bevételtől esnek el az uniós tagországok - emelték ki a párt szakpolitikussai.

Az ellenzéki többségű parlamenti felsőházban, a Bundesratban tavaly elbukott az adóelkerülés megakadályozását célzó német-svájci államközi egyezmény, amely különadó kivetését tervezte a németországi illetőségű magánszemélyek svájci pénzintézeteknél elhelyezett, és a német adóhatóság elől eltitkolt eszközeire. A pénzügyminisztérium az egyezséggel akarta megoldani azt a német-svájci konfliktust, amely 2010-ben robbant ki, amikor a német pénzügyőrség megvásárolt egy CD-t tele a Crédit Suisse svájci nagybank adóelkerüléssel gyanúsítható német ügyfeleinek adataival. Azóta csaknem egy tucat CD-t vásároltak a pénzügyőrség egyes ellenzéki irányítású tartományokban működő szervezetei a helyi - szociáldemokrata, vagy pedig zöldpárti vezetésű kormány - utasítására. Az adatbázisok beszerzéséről szóló hírek hatására általában hirtelen megugrott az önrevíziót kérő, eltitkolt jövedelmüket bevalló magánszemélyek száma, és a tartományi kormányok milliárd eurós nagyságrendű bevételhez jutottak.

[A Deutsche Bank és az adóparadicsomok](#)

A Deutsche Bank az adóparadicsomokra vonatkozó leleplezések fókuszába került.

Adóparadicsomok: a Deutsche Bank a leleplezések fókuszában

vg.hu, 2013. április 5.

A legnagyobb német pénzintézet állítólag az ügyfelek megbízásából a szingapúri részlegén keresztül több mint háromszáz céget és trösztöt alapított adóparadicsomokban - jelentette az N24 német hírtévé az NDR tévére és a Süddeutsche Zeitungra hivatkozva.

A bank állítólag pénzáramlások elleplezéséhez is segítséget nyújtott. Ugyanakkor Andreas Schmitz, a német bankszövetség elnöke visszautasította azt a szemrehányást, mely szerint a pénzintézeteknek osztozniuk kellene a felelősségben. "Elsősorban magánszemélyek és szervezetek fektetik be a pénzüket az adóparadicsomokban" - jelentette ki. A pénzintézetek ezeknél a tranzakcióknál nem vizsgálhatják az ügyfelek adózási tisztességét, mert erre nincs felhatalmazásuk. "Ezért nem helyes a bankokat emiatt pellengérré állítani"- hangoztatta Schmitz.

[„Erkölc és integritás” Franciaországban?](#)

Nyilvánosságra került, hogy a Szocialista Párt volt kincstárnoka offshore vállalatokba fektetett be a Kajmán-szigeteken.

Pénzügyi botrány veszélyezteti Francois Hollande francia elnököt

vg.hu, 2013. április 5.

Jean-Jacques Augier, aki Hollande választási pénzét kezelte, azt nyilatkozta a Le Monde francia lapnak, hogy "nincs semmi illegális" dolog az adóparadicsomi ügyeiben. Közben Jerome Cahuzac volt francia költségvetési minisztert csalással vádolták meg. Kétnapos marokkói útja során ugyanakkor Hollande kijelentette, hogy semmit sem tudott Augier magánvétekenységéről. A francia adóhatóságokon múlik, hogy kivizsgálják az ügyet - idézte az AFP a francia elnököt. A BBC News párizsi tudósítója szerint egyre nagyobb nyomás nehezedik Hollande-ra a francia kormány teljes átalakítása érdekében, éppen tíz hónappal azután, hogy az elnök hivatalba lépett. Az AFP szerint francia lapok arról írnak, hogy ez a legnagyobb politikai válság Hollande részére, amióta tavaly megválasztották. Ugyanis a jelenlegi elnök a francia szavazóknak erkölcsöt és integritást ígért. Ám idén Hollande megítélése a közvélemény szemében romlott, miközben Franciaország recesszióval és 10,6 százalékos munkanélküliséggel küszködik.

Pénzmosás

[Nemzetközi bankok és a pénzmosás](#)

A nagy nemzetközi bankoknál a pénzmosás óriási mértéket öltött.

Pénzmosó Bankok az Egyesült Államokban

Bloomberg News (Op-Ed), 2013. március 31. (részlet)

Írta: Simon Johnson az MIT Sloan School of Management professzora, a Peterson Institute for International Economics főmunkatársa továbbá a társ szerzője a "White House Burning: The Founding Fathers, Our National Debt, and Why It Matters to You." könyvnek.

A nagy nemzetközi bankoknál a pénzmosás óriási mértéket öltött. Az USA hatóságai állítólag vizsgálatot folytatnak a Citigroup Inc. (C)-nél és a JPMorgan Chase & Co.-nál.

Jerome Powell kormányzó a Federal Reserve igazgató tanácsának nevében, a közelmúltban tájékoztatta a kongresszust a pénzmosásról. A nemzetközi bűnözőknek és terroristáknak nem kell aggódniuk. Ez igazából csak kirakatrendezés, a bűnrészes bankároknak nincs félnivalójuk az amerikai igazságszolgáltatási rendszertől. Azért

hogy biztonságban maradjanak, a bűnözőknek bizonyára egy igazán nagy globális bankot kell kiválasztaniuk a pénzügyi tevékenységükhöz.

Esély van arra, hogy bírságot kapnak, de a legnagyobb nemzetközi cégek aligha szembesülnek büntető intézkedéssel vagy érdemi szankciókkal. Az USA Igazságügyi Minisztériuma úgy döntött, hogy ezek a bankok túl nagyok ahhoz, hogy a törvényt teljes mértékben alkalmazni lehessen rájuk, és e miatt maradhat rejtély az is, hogy a vezetőség és az alkalmazottak miért ússzák meg ezeket következmények nélkül. A Federal Reserve nem hajlandó visszavonni a bankok működési engedélyeit és a pénzügyi rendszer hitelességét, legitimitását és stabilitását sem hajlandó aláásni.

Nemrég egy nagy pénzügyi vállalatot folytató bank megsértette az Igazságügyi Minisztérium és az ügyészségi megállapodást. Nyíltan megszegte az amerikai értékpapír-törvényt, melyet John Peace-nek, a Standard Chartered Plc (STAN) elnökének és kollégáinak sikerült megúszniuk március 5-én. A következmény gyakorlatilag nulla.

Az elnök nyilatkozata

Egy bizonyos szinten ez komédia. Standard Chartered már régóta elismerte, hogy látványosan és tartósan megszegte az amerikai pénzügyi elleni törvényeket. 2012 végén a büntetőeljárás során megállapodás született az Igazságügyi Minisztériummal. Nagyon csekély bírság megfizetésében egyeztek meg, (az ilyen büntetéseket a részvényesek fizetik, nem a menedzsment). Majd március 5-én a befektetőkkel történt konferenciahívás során Peace tagadta, hogy bankja és az alkalmazottak a pénzügyi vállalattal szándékosan szegték volna meg az amerikai törvényt. Ezzel a kijelentéssel egyértelműen megsértették az ügyészségi megállapodást (lásd 10. oldal 12. paragrafus, ahol a Bank elfogadta, hogy egyik képviselője sem nyilatkozik arról, hogy "nyilvános kijelentés során ellentmond az SCB fent meghatározott felelősségvállalásának illetve a leírt tényeknek"). Minden ilyen nyilatkozat szándékosan és súlyosan megszegi a megállapodást. Ez az a pont, ahol kezdődik az abszurd színjáték. Valamilyen oknál fogva a bank 5 helyet 11 munkanap alatt vonta vissza állítását. A magán- és az állami szektorban néhányan elaludtak. (Az Igazságügyi Minisztérium és a Standard Chartered visszautasították a beadványomat, amely a pontosságra vonatkozott.)

Mindez kettős következményekkel jár: először is, a visszavonással Peace elismerte, hogy félrevezette a befektetőket, melyet időben nem korrigált. A 11 nap várakozás a hiba helyesbítésére az amerikai értékpapír-törvény súlyos megsértését jelenti. Ébressz fel, ha az Amerikai Értékpapírpiaci és Tőzsd felügyelet (Securities and Exchange Commission – SEC) eljárást indít a Standard Chartered ellen.

Természetesen lehetséges, hogy Peace nem sértette meg szándékosan az ügyészségi megállapodást, mert nem olvasta, vagy legalábbis nem az egészet a 10. oldalon. Peace hosszú ideje kiváló szakmai háttérrel rendelkezik. Mindenkinek lehet egy feledékeny pillanata. Ez még mindig nem magyarázza meg, hogy miért tartott a banknak olyan sokáig a tények helyesbítése...

Adócsalás

[A németek fellépnek az adócsalók ellen](#)

Véget kell vetni annak, hogy a németek pénzüket adóparadicsomokban rejtik el.

A német pénzügyminiszter kemény harcot hirdet az adócsalók ellen

vg.hu, 2013. április 12.

Wolfgang Schäuble német szövetségi pénzügyminiszter az eddiginél keményebb harcot hirdet az adócsalások ellen - tűnik ki abból az interjúból, amelyet a Süddeutsche Zeitung című német lapnak adott.

Arra a kérdésre, hogy napokkal ezelőtt feketén-fehéren nyilvánosságra került, sok ember – köztük sok német is – adóparadicsomokban rejtik el pénzüket, egyesek legális, egyesek sötét úton a német pénzügyminiszter azt felelte: örül, hogy ezek az információk nyilvánosságra kerültek. Szerinte ez további nyomás, és figyelemfelkeltés is

egyben. „Adócsalás mindig volt és sajnos mindig is lesz. És az internet a kreativitást még csak fokozta” – tette hozzá.

Wolfgang Schäuble jelezte, hogy offenzívan foglalkoznak az adóparadicsomok kérdésével. Szerinte csak nemzetközi összefogással lehet a problémát megoldani, ezért indította el közösen az amerikai, nagy-britanniai és francia kollégáival a (G-20-ak keretében) az úgynevezett BEPS-kezdeményezést, amelynek célja a vállalati nyereségek adóparadicsomokba történő áttelítésének trendjének megfordítása.

„Az EU-n belül ki kell terjesztenünk az osztalékokra és az értékpapír-nyereségekre vonatkozó kamatirányelvet, és végül azt akarjuk, hogy az EU-ban és harmadik országokkal is automatikus információcsere valósuljon meg” - szögezte le Wolfgang Schäuble.

Adóelkerülés

[Automatikus információcsere és a G20-ak](#)

Az OECD figyelmeztet, hogy cselekedni kell az offshore és egyéb botrányok elkerülése végett.

Az automatikus információcsere lehet az új előírás a G20 pénzügyminiszterek szerint

Tax Journal, 2013. április 22. (részlet)

Írta: Andrew Goodall

A G20 pénzügyminiszterek sürgették, hogy "minden joghatóság" tegyen lépéseket az automatikus adózási információcsere érdekében a szerződő partnerek között. Az OECD figyelmeztetett arra, hogy a jelenlegi "offshore és egyéb botrányok" rámutattak arra, hogy többet kell tenni az offshore adóelkerülés elleni küzdelemben. Az automatikus információcsere lesz várhatóan a szabvány, mondták Washingtonban a múlt heti ülés végén. A miniszterek üdvözölték az OECD adó és profit áthelyezéssel kapcsolatos akciótervét.

[Kiszivárogtatott adatok az offshore világról](#)

Az adatok feldolgozásával lelepleződik, hogy hova és kik rejtik el vagyonukat.

Lerántják a leplet az offshore világról

kitekinto.hu, 2013. április 8.

Írta: Herner Panni

Több mint egy éve egy anonim beküldő 260 gigabájtnyi, korábban bizalmas adatot szivárogtatott ki a washingtoni-i központú Oknyomozó Újságírók Nemzetközi Konzorciumának (ICIJ) tíz adóparadicsom működéséről. Több mint egy évig dolgozták fel az adatokat, és csütörtökön leleplező cikkek sorozatába kezdett több médium világszerte.

Összesen 2,5 millió dokumentumot szivárogtatott ki az anonim személy egy merevlemezen, köztük szerződéseket, e-maileket, cégadatokat. A kiszivárgott adatok bepillantást nyújtanak egy eddig a diszkréció miatt ismeretlen világba, és felvilágosítást adnak arról, milyen módon rejtik el jól ismert emberek vagyonukat a kedvezőbb adózás érdekében. A botrány körülbelül 130 ezer embert érint több mint 170 különböző országból. Köztük találni oligarchákat, politikusokat, fegyverkereskedőket, nagy- és kisvállalkozókat.

Az adatok feldolgozásához az ICIJ több mint 30 médiapartneret kért fel, így az elemzők között van többek között a brit Guardian, az amerikai Washington Post, a svájci Sonntagszeitung, a francia Le Monde, a magyar atlatso.hu és a német Süddeutsche Zeitung is. Utóbbi például sorozatot indított az offshore témával foglalkozó cikkeivel, naponta jönnek a leleplező írások. Összesen 46 országban indították el a leleplező cikkeket a múlt hét végén. Szakértők az offshore-cégekre, „a gazdaság fekete lyukjaira” mért eddigi legnagyobb csapásról beszélnek.

Sorra jönnek a hírek közismert emberekről, akik kihasználták az adóparadicsomok adta előnyöket. Egy dolog többnyire közös az esetekben: az érintettek vagy tagadnak (mint például, hogy csak a nevüket használták) vagy hangsúlyozzák, hogy semmi törvénybe ütközött nem tettek. Utóbbiakhoz tartozik például François Hollande francia államfő kampányfőnöke, Jean-Jacques Augier, két Kajmán-szigeteki levélszekrénycég tulajdonosa. De más botrány is akad: a kiszivárogtatott adatok igazolják, hogy az 1997-es kongói polgárháborúhoz egy hírhedt német fegyverkereskedő szolgáltatott helikoptereket, teherautókat, teherszállító repülőket. De vegyük például Amerikát: négyezer amerikai bizonyult offshore-cég tulajdonosának, közülük a Washington Post kutatása szerint harminc áll körözés alatt pénzmosás, csalás vagy egyéb pénzügyi bűncselekmény miatt. Grúzia leggazdagabb embere és egyben jelenlegi miniszterelnöke, Bidzina Ivanisvili (akinek vagyonát több mint ötmilliárd dollára becsülik) szintén egy levélszekrénycég igazgatója a brit Virgin-szigeteken. Ivanisvili állítása szerint azonban nem profitált a vállalatból, így nem tartotta szükségesnek, hogy tudjanak róla. Hollandiában az ING és ABN Amro bankok offshore-cégeket alapítottak ügyfeleiknek a Cook-szigeteken, a brit Virgin-szigeteken és a Malajziához tartozó Labuan szigeten. Az orosz oligarcha, Mihail Fridman offshore-cégeinek vezérigazgatója egy német férfi. Mongólia egy vezető politikus a lemondáson gondolkodik a leleplezések után.

Talán az egyik legmegbotránkoztatóbb tény az adatok alapján, hogy 107 görög tulajdonban lévő levélszekrénycég létezik különböző adóparadicsomokban. A Ta Nea című görög lap készített listát ezekről a cégekről a hétvégén. Kiderült tehát, hogy miközben Görögországnak égető szüksége lenne minden adóbevételre, ennyi cégtulajdonos - köztük több politikus - menti offshore területre vagyonát, mindehaddig az anonimitás leplét kihasználva.

Sokáig lehetne sorolni még a híres és kevésbé ismert leleplezetteket. A Kajmán-szigetek, a Bahamák vagy a Virgin-szigetek: az offshore cégalapítók tudják, hova kell fordulniuk, ha el akarják rejteni vagyonukat. A dokumentumokból világossá válik a gazdaság ezen ágazatának népszerűsége és virágzása - uniós becslések szerint ezermilliárd euró adóbevételről esik el az EU évente a körülbelül ötven offshore-országban bejegyzett cégnek köszönhetően.

A leleplező cikkek után felmerült a kérdés, hogy átadják-e a nemzetközi médiumok az adathalmazt a hatóságoknak. A Süddeutsche Zeitung szerint ez nem lenne összeegyeztethető a sajtószabadsággal, az újságíróknak jogukban áll az anyagot maguknak megőrizni, hiszen a sajtó nem kiszolgálója sem az államügyészségnek, nem az adónyomozás segítő szerve, de még csak a rendőrségé sem.

[Offshore-üzletek haszonélvezőire derül fény](#)

Nyilvánosságra kerültek adatok a pénzrejtegetőkről.

Miniszterelnök is van az offshore-lovagok között

mno.hu, 2013. április 05.

Írta: Kovács N. László

Több tízezer offshore-lovag adatai szivárogtak ki amerikai oknyomozó újságírókhoz – csalók, milliárdosok, orosz oligarchák és államfők félthetik titkaikat a web nyilvánosságától.

Már az adatsor mérete is óriási: az offshore-számlák különböző adatait egy 200 gigabyte-os merevlemezen juttatták el a washingtoni székhelyű Oknyomozó Újságírók Nemzetközi Szövetségéhez (ICIJ), mely tucatnyi elemző segítségével igyekszik használható formába önteni a több mint 2 millió e-mailt. A dokumentumsorban főleg a Brit Virgin-szigetéről van szó, amely a 80-as évek óta mintegy 1 millió céget edesgetett magához az alacsony adók és a maximális titoktartás ígéretével – általában a szigetállam pénzügyi hatóságai sem tudják, ki áll valójában a strómanok és áttulajdonosok szövevényes hálója mögé rejtett cégek és számlák mögött.

Elnökök, svindlerok, műgyűjtők

A több mint 20 billió dollárosra becsült offshore-üzlet haszonélvezői ezért most elkezdhetnek aggódni, az ICIJ munkatársainak ugyanis sikerült neveket kapcsolni a titkos bankszámlákhoz. Igazi nagyhalak is horogra kerültek: Bidzina Ivanisvili, Grúzia milliárdos miniszterelnöke például 2006 óta egy Virgin-szigeteki cég elnöke, Jean-Jacques Augier, Hollande francia miniszterelnök egykori kampánypénztárosa és jó barátja egy kínai üzletemberrel közös cégét „parkoltatta” a Kajmán-szigeteken, de Bayartsogt Sangajav mongol politikus és egykori pénzügyminiszter is titkos, be nem vallott offshore-számlán át kötött befektetéseket. A lista hosszan folytatódik, és börtönben ülő, nagyban játszó svindler (Achilleas Kallakis, aki 750 milliót csalt ki hiszékeny bankoktól), spanyol műkincsgyűjtő (Carmen Thyssen-Bornemisza, Heinrich Thyssen magyar származású acélmágnás özvegye, aki

Van Gogh-festményt is vett offshore-számláján keresztül) és Borisz Berezovszkij nemrég elhunyt orosz oligarcha jó barátja, Scot Young egyaránt megtalálható rajta.

A nyilvánosságra hozott adatok akár bajba is sodorhatják az offshore-számlák tulajdonosait, legalábbis azokat, akik közéleti pozíciójuk révén most mentegezni kénytelenek magukat a legális, ám morálisan megkérdőjelezhető pénzrejtegetés miatt. Ivanisvili hivatala szűkszavú közleményt adott ki, melyben kijelentik, az offshore-számla teljesen törvényes, Augier kénytelen volt megnevezni rejtélyes kínai partnerét, a mongol Sangajav pedig már a lemondást fontolgatja.

Minden második ember igazgató

Az ICIJ adatsora az adóelkerülő praktikák elterjedtségéről is képet ad. Nagy-Britanniában például 60 ezer jelenleg is aktív vállalkozás jelentett be offshore-területen székelő igazgatót. Ezek a „cégvezérek” gyakran majdnem annyian vannak, mint a szigetek lakói: a Virgin-szigeteken 1,3 lakosra jut egy brit vállalati vezér, Man szigetén ez a szám 1 az 1,8-hoz, a Sark nevű aprócska Csatorna-szigeten pedig minden egyes helyre huszonnégy egykori vagy jelenlegi brit igazgató jut. Ebbe az összegbe a valóban a területeken működő cégek is beletartoznak, az arány azonban még ezeket levonva is megdöbbentő.

Mi isszuk meg a levét

Számítások szerint a különféle adóparadicsomokban a világon mintegy 21-32 billió dollár is el lehet rejtve – ez körülbelül annyi, mint az amerikai és a japán gazdaság értéke együttesen. A gyakorlat kritikusai szerint az offshore-számlákon az egyszerű adófizető vesz a legtöbbet, a kormányok ugyanis egyedül rajta tudják behajtani a hiányzó bevételeket – az adóelkerülés egyrészt nehezen felderíthető, másrészt a legtöbbször nem törvénytelen. Az offshore rejtett világa ráadásul remek fedezéket biztosít akár bűnszervezetek, terroristák és renegát államok – Irán, Észak-Korea – számára is. Az ICIJ például harminc, súlyos pénzügyi vétségekért perbe fogott amerikai állampolgárt talált a TrustNet nevű, offshore jogi személyek létesítésével foglalkozó cég ügyfelei között.

A Virgin-szigetek pénzügyminisztere ugyanakkor máshogy látja a helyzetet. „Ez a hely egyáltalán nem vonzza az etikailag problémás ügyeket – nyilatkozta a The Guardiannek. – Sőt, a mi törvényeink és igazságszolgáltatásunk világszinten is kiemelkedő szigorral lép fel a törvénytelen cselekvés ellen.”

(The Guardian, guardian.co.uk)

[Lelepleződnek az adóparadicsomok titkos adatai](#)

Az eddig titkos adatok alapján eljárásokat indíthatnak, hogy megfékezzék az évente ezermilliárd euró adóbevétel-kiesést.

Küszöbön áll a legnagyobb offshore-leleplezés

ado.hu, 2013. április 05.

Forrás: Adó Online

260 gigabájtnyi, adóparadicsomokról szóló titkos adat feldolgozása ér véget hamarosan; elsőként a Süddeutsche Zeitung kezdte el az Offshore Leaks sorozatot.

A müncheni lap beszámolója szerint a 260 gigabájt nagyságú adattömeget tartalmazó számítógép-merevlemez postán küldték el névtelenségbe burkolózó források az oknyomozó újságírók nemzetközi konzorciuma (ICIJ) nevű washingtoni központú újságíró-szervezethez. A merevlemezen találtak egyebek között több mint kétmillió e-mailt, cégszolgálati adatbázisokat, szerződéseket és különböző okiratokat, offshore-cégek alapítóinak útleveléről készült szkennelt másolatokat, titkosított fájlokat, word-fájlokat, pdf-fájlokat és sok minden egyebet, ami együttvéve akkora iratköteget tesz ki kinyomtatva, mint félmillió Biblia egymás mellé állítva.

A gigantikus méretű adatforrás feldolgozásába az ICIJ 46 országból vont be médiumokat, köztük a brit BBC-t, az amerikai Washington Postot, a francia Le Monde-ot, Németországból pedig az NDR regionális közszolgálati

műsorszolgáltatót és a Süddeutsche Zeitungot. Az így összeállított 88 fős csoport 15 hónapja dolgozik az adatok értelmezésén, rendszerezésén és ellenőrzésén.

A munka korántsem ért véget, az Offshore Leaks adatbázis azonban így is "a legnagyobb csapás" a világgazdaságban az adóparadicsomok révén kialakult "hatalmas fekete lyuk" ellen - értékelte az eddig elvégzett munkát egy beavatott.

Az adatok révén képet lehet alkotni több mint 122 ezer úgynevezett levélszekerénycégről - valamely igen kedvező adózási környezetet biztosító országban kizárólag adóoptimalizálási célból bejegyzett vállalkozásról -, illetve a mögöttük álló mintegy 130 ezer személyről - áll a Süddeutsche Zeitung sorozatának bevezető részében, amely részletesen bemutatja egy 2011-ben meghalt híres német milliárdos, Gunter Sachs, Brigitte Bardot egykori férjének offshore-cégek révén végrehajtott rendkívül összetett és kétes pénzügyi műveleteit.

Az adóparadicsomok révén létrejött "fekete lyuk" dimenzióit mutatja, hogy becslések szerint csak az Európai Unióban évente ezermilliárd euró adóbevételről esnek el a tagállamok az adóparadicsomokban bejegyzett cégeken keresztül végzett műveletek miatt. Ezért az Offshore Leaks iránt állami szervek is érdeklődnek.

A német pénzügyminisztérium egy szóvivője a Süddeutsche Zeitung cikkére reagálva közölte: az újságíróknak továbbítaniuk kell a lényeges adatokat tartalmazó dokumentumokat a hatóságoknak, hogy azok minél hamarabb megindíthassák a szükséges eljárásokat.

[Putin lecsap az offshore lovagokra](#)

Elbocsátás vár azokra, akiknél felfedezik, hogy "tiltott javak birtokosai".

Putyin lecsap az offshore-lovagokra

InfoRádió, 2013. április 4.

Írta: Szvetnik Endre, London

Három hónapjuk van az orosz hivatalnokoknak, hogy hazavigyék külföldi számlákon tartott pénzüket. Ha ezt nem teszik meg, akkor elbocsátás vár rájuk. Ezt üzenté Vlagyimir Putyin elnök a közalkalmazottaknak.

Elemzők eddig kétségbe vonták Vlagyimir Putyin őszinteségét, amikor a külföldre menekített pénzek hazahozásáról és megadóztatásáról beszélt. Úgy tűnik, most tényleg komolyan gondolja, hogy lecsap az úgynevezett "offshore-lovagokra" - vagy legalábbis azokra az orosz állampolgárokról, akik állami hivatalt viselnek és külföldön is van számlájuk, részvénycsomagjuk vagy más pénzügyi eszközük.

Putyin a héten két olyan rendeletet adott ki, amelyek szerint az orosz közalkalmazottaknak július 1-ig részletes vagyonynyilatkozatot kell tenniük - és hogy szigorú ellenőrzésre számíthatnak. El kell számolniuk többek között a nagyobb tranzakciókra költött pénzt eredetéről és nyilatkozniuk kell külföldi ingatlanjaikról is.

Akinél felfedezik, hogy "tiltott javak birtokosa", azt azonnal elbocsátják. "Nincsenek érinthetetlenek" - figyelmeztetett Szergej Ivanov, Putyin kabinetfőnöke.

Konsztantyin Kosztyin, volt elnöki tanácsadó, most a Civil Társadalom Fejlesztési Alap nevű szellemi műhely vezetője azt mondta, hogy a lépéssel "államosítják az elitet". "Az elit sokáig vadászterületének tartotta Oroszországot. A terv az volt, hogy megtartja a pénzét, de máshol él" - mondta.

Kszenyija Szorokina, a Sznob magazin szerkesztője ezt mégjobban kifejtette: "az orosz hivatalnokok életformája az, hogy külföldön tartják a pénzüket, odaküldik élni a családjukat és nyugdíjazásuk után követik őket. Most újra kell gondolniuk a karrierjüket.

Mihail Vinogradov, a Pétervári politika nevű alap elnöke szerint "az elnök növelni akarja a hivatalnokok függőségét és mérsékelni önállóságukat". Putyin már korábban is előszeretettel emlegette az úgynevezett "de-offshorizáció" ötletét. Erről februárban törvénytervezetet nyújtott be és az elnöki rendelettel egyrészt ennek elfogadását akarta gyorsítani, másrészt egyértelmű üzenetet küldeni az elitnek eltökéltségéről.

A korrupciót vizsgáló Transparency International nevű szervezet szerint Oroszország 174 ország közül a 133. helyen áll a korrupciós indexben. Az orosz központi bank főnöke szerint 50 milliárd dollárnyi pénzt küldtek tavaly illegálisan külföldre.

A többségében állami tulajdonú Rosznyefty olajcég azonnal közölte, hogy vezetői otthon tartják a pénzüket és ezt mondta Alekszej Miller, a Gazprom elnöke is. Andrej Akimov, a Gazprombank elnöke pedig március elején utalt el a ciprusi Laiki bankból 2 millió dollárt és zárta le ottani számláját.

Korrupció

[Lecsapott a boszniai ügyészség a parlament egyik bizottsági elnökére is](#)

A Budimir vezette Horvát Jogpárt (HSP) közleményben tiltakozott az elnök őrizetbe vétele ellen.

Jó pénzért árulta a kegyelmet a foglyoknak

mno.hu, 2013. április 28.

Szerző: WA

A boszniai ügyészség azzal a kérelemmel fordult szombaton az illetékes állami bírósághoz, hogy helyezték harmincnapos előzetes letartóztatásba az előző napon korrupció gyanúja miatt őrizetbe vett Zivko Budimirt, a bosnyák-horvát föderáció elnökét.

Az ügyészség ugyancsak harmincnapos előzetes letartóztatást kért Budimir tanácsadójára, Petar Barisicre, illetve a boszniai szövetségi parlament egyik bizottsági elnökére, Hidajet Halilovicra is. Az ügyészek azzal indokolták kérelmüket, hogy a gyanúsítottak közül többen kettős állampolgársággal rendelkeznek, ezért szabadlábra helyezésük esetén elhagyhatják az országot.

Budimirt szarajevói irodájából vezették el pénteken a rendőrök, akik átkutatták az elnöki hivatal több más helyiségét is, s házkutatást tartottak a föderáció kormányának Mostarban található központjában. Az államügyészség megerősítette, hogy az elnököt és 19 másik tisztségviselőt őrizetbe vettek egy korrupcióellenes vizsgálat keretében. A boszniai központi rendőrségi hivatal közleménye szerint a bosznia-hercegovinai törvényszék és ügyészség utasítására több tucatnyi gyanúsított ellen indult eljárás korrupció, hivatali visszaélés, illegális kábítószer-kereskedelem és szervezett bűnözés gyanúja miatt.

Pénzért kegyelem

Ami Budimirt illeti, öt több tízezer eurónyi kenőpénz elfogadásával gyanúsítják, lapértésülések szerint foglyoknak való megkegyelmezésekkel összefüggésben.

A Hina horvát állami hírügynökség szombati híradásában tudni vélte, hogy az elnök több mint száz kegyelmi kérvényt írt alá, olyan embereket részesítve teljes kegyelemben vagy büntetésük jelentős enyhítésében, akik súlyos bűncselekmények miatt ültek börtönben. Állítólag 2011 májusától 2012 decemberéig összesen 440 kegyelmi kérvényt terjesztettek a horvát nemzetiségű elnök elé, aki 116 esetben hatalmával élve kegyelmet adott. Állítólag minden egyes „megbocsátásnak” szabott tarifája volt, így Budimir búsás jövedelemre tett szert.

A Budimir vezette Horvát Jogpárt (HSP) közleményben tiltakozott az elnök őrizetbe vétele ellen, azt állítva, hogy Budimirt valójában azért akarják büntetőjogilag felelősségre vonni, mert nem volt hajlandó ellenjegyezni a szövetségi kormány átalakítását előirányozó törvényt.

Bosznia-Hercegovina a háborút lezáró daytoni békemegállapodás 1995-ös aláírása óta két, nagyfokú önállóságot élvező régióból áll: a bosnyák-horvát föderációból és a kisebb területet felölelő Szerb Köztársaságból.

[A korrupcióval gyanúsított német államfő védekezik](#)

Pénzbüntetés fejében leállítanák az eljárást, melyet nem fogad el a volt államfő.

Tisztázni akarja magát a korrupció gyanújába került volt német államfő

kitekinto.hu, 2013. április 10.

Elutasítja Christian Wulff volt német államfő az ellene megvesztegetés gyanúja miatt nyomozó ügyészség ajánlatát, amely szerint pénzbüntetés fejében leállítják az eljárást - közölték kedden a politikus ügyvédei, hangsúlyozva, hogy a volt szövetségi elnök alku helyett harcol az igazáért, és tisztázni akarja magát.

A közlemény szerint Wulff "teljes rehabilitációra" törekszik, és elfogadhatatlannak tartja az ügyészség ajánlatát.

A hannoveri ügyészség 14 hónapig nyomozott a kereszténydemokrata politikus és egy filmipari vállalkozó ellen. A gyanú szerint 2008-ban részben az üzletember állta Wulff egy müncheni útjának költségeit, cserébe pedig a politikus támogatta egy projektjét. Az ügy egy 754 eurós, nagyjából 220 ezer forintos tétel körül forog.

A volt román miniszter korrupciós ügye

Az ügytől a bírák is menekülnek.

A bírák menekülnek a volt szoci kormányfő korrupciós ügyétől

mno.hu, 2013. április 08.

Szerző: TÁ

Halasztással kezdődött a fellebbviteli tárgyalás hétfőn Adrian Nastase volt román miniszterelnök egyik – lakásfelújítással kapcsolatos – korrupciós ügyében, amelyben első fokon három év felfüggesztett börtönbüntetésre ítélték.

Nastasét március 18-án helyezték feltételeesen szabadlábra, miután egy – illegális kampányfinanszírozással összefüggő – másik ügyben kiszabott kétéves börtönbüntetésének harmadát letöltötte. Ha a legfelső bíróság megerősíti az elsőfokú ítéletet a most kezdődött fellebbviteli tárgyaláson, Nastase ismét börtönbe kerülhet, hogy letöltse a nagyobbik (hároméves) ítélet egyharmadát is – állítja a román sajtó.

A Zambaccian (ebben az utcában található a Nastase-villa) név alatt ismertté vált dossziében az ügyészek azzal vádolták a volt kormányfőt, hogy 2002 és 2004 között 630 ezer euró értékben fogadott el ajándékot lakása felújítására. Az első fokon eljáró háromtagú bírói tanács a megvesztegetés elfogadásának vádjá alól felmentette, és zsarolás miatt szabott ki a politikusra három év felfüggesztett börtönbüntetést. A vádirat szerint ugyanis Nastase 2006-ban, amikor a román képviselőház elnöki tisztségét töltötte be, megfenyegette a vád egyik tanúját. Az ügyészség fellebbezett a 2012 márciusában hozott elsőfokú ítélet ellen.

A bírák is menekülnek

Nastase a védelem előkészítése és ügyvéd fogadása címén kérte és érte el hétfőn a fellebbviteli tárgyalás halasztását. Az ügytől a bírák is menekülnek: egy hete a fellebbezés tárgyalására sorshúzással kijelölt öttagú bírói tanács három tagja megpróbált visszalépni az ügy tárgyalásától, arra hivatkozva, hogy ítéelkeztek már Nastase más korrupciós ügyeiben, de ezt a legfelső bíróság vezető tanácsa elutasította.

Nastase nem jelent meg a nyilvánosság előtt, mióta elhagyta a börtönt: a hétfői tárgyaláson levélben kért halasztást. Egykori párttársai viszont úgy tudják, hogy a volt miniszterelnök és pártelnök „vendégként” jelen lesz a Szociáldemokrata Párt (PSD) április 20-ai tisztújító kongresszusán. A kormányon lévő PSD tisztségviselőinek és szimpatizánsainak többsége mártírnak tekinti a Nastasét, azt feltételezve, hogy az igazságszolgáltatás politikai ellenfelének, Traian Basescu államfőnek a befolyására hurcolta meg őt.

Nastasét júniusban ítélték jogerősen két év letöltendő börtönre egy illegális kampányfinanszírozással összefüggő korrupciós ügyben. Rabosítására egy hét késéssel kerítettek sort, mivel letartóztatásakor öngyilkosságot kísérelt meg, amelynek során megsérült.

Egérút a korruprt román politikusoknak

Felső szintű kedvezmények a korrupciós bűncselekmények gyanúsítottjainak

Egérutat kapnának a korruprt román politikusok

maszol.ro/ kitekinto.hu, 2013. április 7.

A korrupciós bűncselekményekkel gyanúsított személyek – köztük politikusok – számára (is) kedvező törvénymódosító javaslatot terjesztett elő egy szociáldemokrata képviselő. Florin lordache a nemzetbiztonságról szóló 1991/51-es törvény előírásain változtatna.

A jogszabály szerint az ügyészek kérhetik a nemzetbiztonság veszélyeztetésével gyanúsított személyek lehallgatását. A lehallgatásokat a Román Hírszerző Szolgálat (SRI) végzi a legfelsőbb bíróság jóváhagyásával. A jelenlegi előírások szerint a SRI a lehallgatási jegyzőkönyveket az ügyészséghez továbbítja, a vádhatóság pedig felhasználhatja ezeket a bizonyítékokat a gyanúsított ellen.

Florin lordache úgy módosítaná a törvényt, hogy a SRI ezentúl kizárólag csak azokat a lehallgatási jegyzőkönyveket továbbítsa az ügyészségre, amelyek megerősítik azt a gyanút, hogy a lehallgatott személy veszélyezteti a nemzetbiztonságot. Így például nem jutnak el az ügyészséghez azok a lehallgatási jegyzőkönyvek, amelyek netán korrupciós bűncselekményekről árulkodnak.

Ez azért lenne érvágás az ügyészség számára, mert a vádhatóság korábban több esetben a 1991/51-es törvény alapján kért lehallgatási engedéllyel jutott hozzá olyan terhelő bizonyítékokhoz, amelyekre támaszkodva végül korrupciós vagy más jellegű bűncselekmény gyanújával indított eljárást az eredetileg a nemzetbiztonság veszélyeztetésével gyanúsított személy ellen.

Így járt nemrégiben Cătălin Voicu volt szociáldemokrata szenátor is, akit öt év börtönre ítélték alapfokon befolyással történő üzérkedés vádjával. A politikus ellen a nemzetbiztonság kockáztatása gyanújával vizsgálódott az ügyészség. Cătălin Voicu beszélgetéseit lehallgatták, és kiderült, hogy korrupciós bűncselekményt követett el.

lordache módosításai alapján a vádak ejtését kérheti az összes olyan korrupciós vagy bármilyen más jellegű bűncselekménnyel gyanúsított személy, akiket nemzetbiztonsági ügyek miatt hallgattak ki, s így akadtak fenn az ügyészség hálóján. Így például Cătălin Voicu is kérheti, hogy fellebbezése tárgyalásakor az ügyészek már ne használhassák bizonyítékként a lehallgatási jegyzőkönyveket, amelyek alapján alapfokon elítélték.

New York és a korrupciós esetek

Csak az a kérdés: mennyi?

Korrupciós botrány – a pénz a minden New Yorkban

Guardian, 2013. április 5. (részlet)

Írta: Paul Harris

Queens város képviselője, Daniel Halloran helyi republikánus politikus elárulta, hogy milyen is a politika valójában New Yorkban. Az az igazság, hogy a pénz a minden. "De mennyi? Így nem az a kérdés, hogy lesz vagy nem lesz, csak az, hogy a New Yorki politikusoknak mennyi jut. Mind ilyenek," magyarázta, miután egy vesztegetési ügyön dolgozott. Majd Halloran hozzátette még: "pénz nélkül nem tehetsz semmit." Halloran beszélgető partnere nem volt együttműködő, de ő valójában az FBI-nak dolgozik. A korrupció él és virul a varázslatos New York-ban, amely város gyakran büszke arra, hogy jól működik.

Erre utalt a hét eseménye, amikor letartóztatták a demokrata bronxi Eric Stevenson-t, akit kenőpénz fejében az üzletemberek érdekeit támogató új törvény alkotásával vádoltak meg. A titkos felvételekből ismét kiderült az igazság, hogy milyen romlott lehet New York „a Nagy Alma”.

"Kiállítjuk a számlát ... ráírhatod, amit akarsz..." közölte Stevenson a haverjaival.

Stevenson állítólagos bűne bár egyszerű volt, a család, mellyel Halloran-t vádolják sokkal bonyolultabb, és a 19. században vezető pozíciót betöltő korrupciós Tammany Hall politikai gépezetre utal. Érintett Malcolm Smith demokrata szenátor, New York polgármesterének jelöltette volna magát republikánusként, felváltva a jelenlegi milliárdos Mike Bloomberg-et. Ehhez azonban Smithnek meg kellene szereznie a New York-i öt választókerület republikánus pártelnökeinek engedélyét, - Halloran szerint - nagy összegű készpénz fejében.

Miután az FBI fellépett, megbüntették Halloran-t, Smith-et és a GOP elnökét Bronxban Joseph Savino-t, és Queensben a GOP elnökét Vincent Tabone-t. A figyelem már ekkor is áterjedt egy gyanús ingatlanügyletre az elővárosi Spring Valley-ban.

A botrány során reflektorfénybe kerültek a kevésbé ismert republikánus választókerületek pártjai. Az erősen demokratikus New York-ban, a tagság csekély, Wayne Barrett New York-i újságíró elnevezte őket "postafiók pártoknak". Mégis van egy értékesíthető áru a polgármesteri versenyben. "Ez tényleg egy vicc. Alapvetően a tagok száma nulla. Azonban van egy értékesíthető befolyásos áru", mondta Barrett.

A GOP, párton kívüli republikánus polgármester jelölteknek - mint például Smith vagy Bloomberg 2009-ben – "Wilson-Pacula" –nak nevezett engedélyt kell kapniuk, mely elnevezést egy 1947-ben elfogadott törvényről kapta.

Ahhoz, hogy Bloomberg 2009-ben bekerüljön a GOP soraiba Wilson-Pacula-nak nevezett engedélyt kellett kapnia a republikánus párt tisztviselőiktől, mert akkor függetlenként volt bejegyezve. Ő így is tett - ugyanakkor nagyvonalúan hozzájárult a kerület GOP párt kasszájához. Valójában 2009 óta Bloomberg 800 ezer dollárt adományozott az öt GOP választókerületnek...

...Néhány elgondolkodtató példa:

Larry Seabrook demokrata bronx-i tanácsost tavaly korrupció miatt ítélték el, 1,5 millió dollárt juttatott színlelt non-profit szervezetnek, barátoknak és rokonoknak. Ami igazán sokkolta a New York-iakat, hogy egy 7 dolláros sütemény nyugtájával 177 dollárt igényelt vissza. A bíróságon Seabrook ügyvédje pimaszul kijelentette: "A sütemény drága is lehet."

William Boyland (Brooklyn) korrupciós esete során 2011-ben ártatlannak nyilvánították, de később elítélték, mert kiderült, hogy megvesztegették.

Michael Grimm republikánus esete (Staten Island), aki ellen eljárás folyik a kampány pénzek tiltott felhasználása miatt.

Naomi Rivera demokrata (Bronx), aki egy non-profit szervezetet használt „személyes bankként”...

Bankok

[Ausztria nem támogatja az automatikus információcserét](#)

Ausztria megtagadja a más országokkal való automatikus adatcserét a kamathozamokról.

Ausztria egyedül marad a banktitokkal?

vg.hu, 2013. április 8.

Írta: Világgazdaság Online

Luxemburg kész fontolóra venni, hogy a bankszektora nagyobb átláthatósággal rendelkezzen az adócsalások megfékezése érdekében - jelentette ki az ország pénzügyminisztere a Frankfurter Allgemeine Zeitung című német lapnak nyilatkozva.

A BBC News brit tévé Luc Frieden interjújának azt a részét idézte, amely szerint Luxemburg "erősíteni akarja az együttműködést a külföldi adóhatóságokkal". Szerinte Németország egyike azon országoknak, amelyeket külföldi ügyfelek "adóparadicsomként" használnak fel.

Frieden elismerte, hogy más országok egyre erőteljesebben követelnek több információt arról, hogy a polgárai mit csinálnak a külföldi bankokban elhelyezett pénzükkel. "A nemzetközi trend abba az irányba tart, hogy automatikus információcsere valósuljon meg a bankbetétekről. Már nem ellenezzük ezt szigorúan" - hangoztatta.

A BBC News emlékeztet arra, hogy Luxemburnak csak félmillió lakosa van, de a bankjainak és más pénzintézeteknek a vagyona több mint húszszorosa az ország gazdasági teljesítményének.

Ugyanakkor a Die Presse című bécsi lap "EU: Ausztria egyedül áll a banktitokkal" című elemzésében arra mutat rá, hogy Ausztria - és Luxemburg - az egyedül vannak az EU 27 tagállama közül, amelyek megtagadják a más országokkal való automatikus adatcserét a kamathozamokról.

Ausztria továbbra is vehemensen védelmezi a banktitkot és ezzel hamarosan egyedül marad. Ugyanis még a múlt pénteken is Maria Fekter osztrák pénzügyminiszter azt jelentette be, hogy a banktitkokhoz nem fognak hozzájárulni. Többek között a régi hagyománnyal védelmezte az álláspontját. A szöveg a hét végén pedig kijelentette, egy millimétert sem mozdult az álláspontjuk.

[Luxemburg mégis támogatja az automatikus információcserét](#)

Luxemburg kész lépéseket tenni a nagyobb átláthatóság megteremtése érdekében.

Luxemburg kész beadni a derekát banktitok-ügyben

HVG/ MTI, 2013. április 07.

Kész felülvizsgálni és valamelyest enyhíteni a banktitokra vonatkozó előírásokat Luxemburg. Az ország pénzügyminisztere szerint együttműködnének a külföldi adóhatóságokkal.

Luc Frieden a német Frankfurter Allgemeine Sonntagszeitungnak azt mondta, hogy készek lépéseket tenni a nagyobb átláthatóság megteremtése érdekében. "Erősíteni akarjuk együttműködésünket a külföldi adóhatóságokkal" - mondta a lapinterjúban a miniszter. Hozzátette: a nemzetközi tendencia a bankbetétekre vonatkozó információk automatikus cseréjére irányul. "Ezt már mi sem ellenezzük keményen" - mondta Luc Frieden.

Az utóbbi időben Luxemburgot sok bírált érte banktitokra vonatkozó előírásai miatt, különös tekintettel arra, hogy április elején kirobbant az úgynevezett offshore-leaks ügy, amelyben bizalmas dokumentumok tömege szivárgott ki az adóparadicsomok világából.

Mindamellet a luxemburgi pénzügyminiszter utalt arra, azt szeretné, ha hozzájuk nem adóelkerülés végett vinnék a pénzüket az emberek, hanem azért, mert a termékek és a szolgáltatások jobban megfelelnek a nemzetközi ügyfelek kívánalmainak. Hivatalos adatok szerint a mindössze 76 ezer lakosú Luxemburgi Nagyhercegségben 26 országból 141 bank működik, és meghaladja a 3800-at a befektetési alapok száma.

[Elrejtett veszteség miatt vizsgálódnak a Deutsche Banknál](#)

Vizsgálatot indított a Bundesbank azon vádak nyomán, amelyek szerint a Deutsche Bank több milliárd dollárnyi, hitelderivatíván elszenvedett veszteséget rejtett el a befektetők elől.

Gigantikus rejtett veszteség gyanújával vizsgálódnak a Deutsche Banknál

Portfolio.hu, 2013. április 4.

A német jegybank képviselői a jövő héten New Yorkba utaznak az ügyben, hogy megvizsgálják: igaz-e a vádak, miszerint a Deutsche Banknak úgy sikerült elkerülnie a válság elején az állami mentőcsomagot, hogy akár 12 milliárd dollárnyi (!) veszteséget eltitkolt a piac elől.

A jegybank képviselői interjúkat készítene az érintettekkel, köztük a Deutsche Bank korábbi alkalmazottaival, akik bonyolult derivatív ügyleteket kötöttek 2006 és 2009 között. Ezzel új front nyílik a vizsgálat sorozatban: korábban az amerikai a tőzsdefelügyelet, az SEC indított vizsgálatot az ügyben.

A Deutsche Bank tagadja a vádakat. Szerdán emlékeztetett: a vádak több mint két és fél évesek, és egy jogi cég alaposan, áthatóan vizsgálta már az ügyet, de teljességgel megalapozatlannak találta a gyanút, amely ráadásul olyan személyektől származik, akik nem rendelkeztek felelős pozícióval.

Átláthatóság

[A törvényi szabályozás súlyos problémái Kanadában](#)

Az információ közreadása és az átláthatóság kérdései.

Kanada: a törvényi szabályozás súlyos problémái Quebec-ben

Centre for Law and Democracy, Halifax, 2013. április 2.

Quebec-ben gondok vannak az átláthatósággal az elmúlt hónapok korrupciós ügyei és más kivizsgálatlan állítások miatt. A Centre for Law and democracy (CLD – Központ a Jogokért és a Demokráciáért) részletezi ezeket a problémákat, és azzal foglalkozik, hogy hogyan hangolja össze a nemzetközi normákat a Quebec-i jogrendszerrel az információhoz való hozzáférés kapcsán.

Kitér a törvényi hiányosságokra is, melyek a kivételekből, a határidők sorozatos megsértéséből, és a kérelmezők terheiből adódnak. Azt is megjegyzi, hogy több hatóság, köztük minisztériumok, önkormányzatok és országgyűlési képviselők nincsenek kötelezve az információ közreadására, ehelyett mérlegelhetik, hogy célszerű-e az információ közzététele, melyet csak akkor osztanak meg, ha hasznosnak vélik.

Toby Mendel, a CLD ügyvezető igazgatója véleménye szerint "a CLD korábbi tanulmányai jelentős problémákat fedtek fel Kanadában az igazságszolgáltatás terén." "Még Quebec – ben is észrevehető a hiányosságok. Szorgalmazzuk, hogy Quebec kormánya tgyen lépéseket, a károkat is okozó titoktartás ellen."

A tanulmány benyújtására a törvénnyel kapcsolatos konzultáció során, a hivatalos adatok és személyes adatok védelméről tartott közmegehallgatás alkalmával került sor Quebec-ben.

Hírlevélre feliratkozás: www.secinfo.hu